உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கங.] ஆனந்தவருடம் மார்கழிமீ [பகுதி-உ.

Vol. XIII. December—January, 1915. No. 2.

சேதுநாடுந் தமிழும்.*

தெய்வங்கொள்கையானும் தெய்வஞானங்களானும் அவைபற்றிய பெருநூல்களானும் எவ்வுலகுந் தொன்றுதொட்டே ஏத்துஞ்சிறப்புடைய இப்பாரதகண்டத்துக்கு இருபெருவரம்பாகவுள்ளன ஸேதுவும் இமயமும் என்ப; "ஆஸேதுஹிமாசலபர்யந்தம்" என்பது வழக்கு. இங்ஙனம் சேதுவையும் இமயத்தையும் இருபேரெல்லையாகக்கொண்ட இப்பாரதகண்டத்தை வடநாடு, தென்னாடு என இரண்டாகப்பகுத்திடைநின்றுவிளங்குவது திருவேங்கடமெனுந் தெய்வமாமலையாம். திருவேங்கடத்துக்குவடக்கிலுள்ளமக்கள்வழங்குவது ஆரியம், வடமொழி எனவும், அதற்குத்தெற்கிலுள்ளமக்கள்வழங்குவது தமிழ் தென்மொழியெனவும் பெயர்பெறும். கல்வியிற்பெரியகம்பரும் "வடசொற்குந்தென்சொற்கும்வரம்பிற்றாநான்மறைக்குமற்றைநூற்கு, மிடைசொற்றபொருட்கெல்லாமெல்லையதாய்..........ஓங்கியவேங்கடத்திற்சென்றுறுதிர்மாதோ" என்பதனு லிதனைவிளக்கியுரைத்தார்.

சேது என்பது ஸ்ரீராமமூர்த்தி கடன்மேலிட்ட திருவணை. இது கன்னியாகுமரிமுதற்றென்பது, மணிமேகலைநூலுள் மணிமேகலா தெய்வம்வந்துதோன்றியகாதைக்கட் "குரங்கு செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறைப், பரந்துசென்மாக்களொடுதேடினன்பெயர்வோன்" என வருதலா னறியப்படும். இதனாற் குமரியையெல்லையாகக்கூறுமிடனெல்லாம் சேதுவைக்கூறின் அது தவறாகாதென்றுதெளியலாம். இச்சேதுவையணித்தாவுள்ளபூமி சேதுநாடு, ஸேதுராஜ்யம் என்று பெயர் சிறக்கும். இது மண்ணியனுடபலவற்றுளும் புண்ணியநாடென்று போற்றப்படும்.

---

* இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதின்மூன்றும்வருஷக்கூட்டத்திற் படிக்கப்பெற்றது.

இத்தகைராஜ்யம் பண்டுதொட்டே ஒன்றுண்டென்பது, சங்கர சோழனுலாவென்னும் பழையதமிழ்நூலில்,

................................"போதகலா
மாதுமணக்குமணவாளன்-சேதுக்குந்
தஞ்சைக்குங்கோழிக்குந்தாமப்புகாருக்கு
முஞ்சைக்குமேனையுதகைக்கும்-வஞ்சிக்குங்
கொற்கைக்குங்கூடற்குங்கோசலைக்குங்காஞ்சிக்கும்
விற்கைக்குநில்லாமிதிலைக்கு-நிற்கு
மரசனரசர்குலாந்தகனரசப்
பிரசனபயர்பெருமான்"

எனப் பலநாடுகட்கும் முற்படவைத்துச் சேதுநாட்டைவழங்குதலாற் றெளிந்துகொள்ளலாம். இத்தமிழ்நூற்கேற்பவே ஆக்நேயபுராணாந் தர்க்கதமான புல்லாரண்யக்ஷேத்ரமஹாத்மியத்திற் ஸ்ரீராமமூர்த்தி, ஆங்குத் தன்சிபாதங்களைப் பாக்கியப்பேற்றுற்றொழுதுநின்ற நிஷாதத் தலைவனொருவனைத் தான்கட்டியசேதுவைப் பரிபாலித்துவருமாறு நியமித்தருளினன் என்று கேட்கப்படுதலானு மிதனுண்மை வலியுறும்.

இந்நிஷாதத்தலைவனு மிவன்வழியினரும் குறுநிலமன்னராய்நின்று செந்தமிழ்வளர்த்த செல்வப்பாண்டியரென்னும் முடியுடைப்பேரரசர்க்குப்போர்ப்படைத்தலைவராய் முற்காலத்திலிருந்தனராவர். இவ்வொற்றுமையாற் பாண்டிநாட்டுள்ளசேதுவுக்கும் பாண்டியரேபேரரசராதல் பற்றி, மதுரைத்தமிழ்க்கூத்தனார் கடுவன்மள்ளனார் என்னும் பழைய சங்கப்புலவர் எழுபஃதாம் அகப்பாட்டில்,

................................"புதுவது
பொன்வீஞாழலொடுபுன்னைவரிக்கும்
கானலம்பெருந்துறைக்கவினிமாநீர்ப்
பாசடைக்கலித்தகணைக்காலெய்தல்
விழவணிமகளிர்தழையணிக்கூட்டும்
வென்வேற்கவுரியர்தொன்முதுகோடி
முழங்கிரும்பௌவமிரங்குமுன்றுறை
வெல்போரிராமனருமறைக்கவித்த
பல்வீழாலம்போல
வொலியவிந்தன்றிவ்வழுங்கலூரே"

என்பதனாற் றிருவணையாகிய சேதுமுன்றுறையைக் கவுரியராகிய பாண்டியருடையதென்றுசொற்றார்.

இதன்கட் ஸ்ரீராமமூர்த்தியார் தாமும் பரிகாருமாகச் சில இரக சியம்விசாரிக்கப்புக்கபோது இக்கடற்கரையினுள்ளதோராலமரத்துப் பறவைகள்கூக்குரல் அதற்குத் தடையாதல்கண்டு அவை யொலியடங் கக் கையமைத்தருளினார் என்பது கேட்கப்படுகின்றது. இச்செய்தி நிகழ்ந்ததலம் இப்போது நவபாஷாணமென்று பெயர்சிறந்ததென்பதும் இக்காரணம்பற்றியே ஆங்குக் கடலும் ஒலியவிந்துளதென்பதும் நாம் பழைமையாய்க் கேட்பனவேயாம்.

சேதுபாண்டியனென்றபெயர்வழக்கம் இச்சேதுகாவலர்மரபினர்க் குள் அதிகமாகக்காண்டலானும் சேதுபற்றிப் பாண்டியர்க்குள்ள தலைமை நன்றாகிக்கப்படும். இப்பாண்டியரும், இவரோடொருதன்மை யராகிய சேர சோழரும் படைப்புக்காலந்தொட்டே மேம்பட்டுவருத லுடைய பழையதமிழ்க்குடியினராவர். "வழங்குவதுள்வீழ்ந்தக்கண் ணும்பழங்குடி, பண்பிற்றலைப்பிரிதலின்று" என்னுந் திருக்குறளுரை யில் ஆசிரியர்பரிமேலழகர் பழங்குடியென்பதற்குத் தொன்றுதொட்டு வருகின்றகுடியின்கட்பிறந்தாரென் றுரைகூறித் தொன்றுதொட்டுவரு தல்-சேர சோழ பாண்டியரென்றாற்போலப் படைப்புக்காலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல் என விளக்கினார். இதனாலும், வான்மீகிபகவான் ஸ்ரீராமாயணத்து ஸுக்ரீவன் வானரசேனையை நாடவிட்டதருணத்துப் பாண்டியர்செல்வச்சிறப்பையும் அவரதுகபாடபுரத்தையும் சேரசோழ ராச்சியங்களையும் எடுத்தோதுதலானும் இவர்பழைமை நன்குணரப் படும்.

இத்தமிழ்வேந்தர்மூவரும் ஆறங்கமுநிரம்பிய முடியுடைப்பேர ரசராதலான் இவர்பழைமைகூறியதனானே இவர்க்குப்படைத்துணை யாய்த் தொன்றுதொட்டுமுள்ள வீரர்பழைமையுங் கூறியதேயாம். இவ்வீரர் பாண்டியன்மறவர் சேரன்மறவர் சோழன்மறவர் என்று வழங் கப்படுவர். இம்மறவரைப்பற்றி யான் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைநடாத் தியகாலத்துச் சேதுபதிகள் என்றவியாசத்தில் நிரம்ப எழுதினேனாதலா லீண்டைக்குவேறெகூறாமல் விடுக்கின்றேன்.

பாண்டியர்தலைமைக்குள்ளாய இச்சேதுநாடு, சோழர் பாண்டி யரைவென்று பாண்டிநாட்டிற்பெரும்பகுதியைத் தந்நாடாக்கிக் கொண்டகாலந்தொடங்கிச் செம்பிநாடாய், இந்நாட்டுமறவர், சோழன்.

மறவராயகாரணத்தாற் செம்பிநாட்டுமறவரெனப்பெயர்பெற்றனராவர். இப்போதும், சேதுநாட்டினைச்சேர்ந்ததாகவுள்ள 'மணக்குடி' என்ற ஊரையுடைய இடையளநாட்டை,

"வளவர்காக்கும்வளநாட்டுள்ளு
நாடெனச்சிறந்தபீடுகெழுசிறப்பிற்
கெடலருஞ்செல்வத்திடையளநாட்டுத்
தீதில்கொள்கைமூதூருள்ளு
மூரெனச்சிறந்தசீர்கெழுமணக்குடி"

என நெடுந்தொகைக் கருத்துரைப்பாயிரத்துக்கூறியதனானும், சேதுநாட்டுத் தொண்டிப்பட்டினத்தையுடையராகவைத்துச் சிலப்பதிகார வூர்காண்காதைக்கண் " வங்கவீட்டத்துத்தொண்டியோ "ரென்று சோழரைக்கூறியதனானும் பாண்டியராட்சிக்குள்ளாய இச்சேதுநாட்டுப்பெரும்பகுதி சோழராட்சிக்குள்ளாயசெய்தி துணியப்படும்.

இச்சேதுநாடாண்டமறவர்தலைவரெல்லாம், இவ்விருவேந்தர்க்கும் போர்த்துணையாய்நின்றகாரணம்பற்றியே பாண்டியமண்டலஸ்தாபனாசாரியன், சோளமண்டலப்ரதிஷ்டாபகன் என்னும் விருதாவளிசூடினராவர். இவ்விருதாவளி இவருடைய பழையசாசனங்களிலெல்லாங் காணலாம்.

இனி மூவேந்தருட் செந்தமிழ்ச்சங்கஞ் சீர்பெறவோம்பியகாரணத்தாற் றமிழுடையாரென்று நல்லிசைப்புலவராற்புகழப்பட்ட அறிவுடைப்பாண்டியராட்சிதொட்டே புண்ணியமுடைமையானன்றிச் செந்தமிழ்க்கல்வியானு மிச்சேதுநாடு சிறந்ததென்பதற்குச்சான்றாகச் சில கூறுவேன்.

கொற்கையினும் மதுரையினும்வளர்ந்த நறுந்தமிழ்மணம் அவற்றுக்கு மிகவும் அணித்தாய இச்சேதுநாட்டுவீசாதென் றியார்தாஞ் சொல்லத்துணிவர். பொன்னுங்கா லமுதகவிராயரும் ரகுநாதசேதுபதியைப்புகழுமிடத்து,

"பால்வாய்ப்பசுந்தமிழ்வீசியவாசம்பரந்தவைகைக்
கால்வாய்த்தவீரையர்கோன்ரகுநாதன்"

எனப் பாடுதல்காண்க. பரமேதிகாசக்ஷேத்ரமாகவும், சரணாகதிதர்மம் விளைந்தபெருநிலனாகவும், கருணாகரன் ஸர்வஜீவர்க்கும் அபயப்ரதானம்

அருளியதிவ்யஸ்தலமாகவும், இச்சேதுநாட்டுக்கோர்திலகமாகவும்விளங்கும் திருப்புல்லாணி எனப் பெயர்பூண்டதர்ப்பசயனத்தில்திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸர்வேச்வரன் ஞானஸ்வரூபியாதலே உலகெலாமறிந்துய்யவேண்டி ஆழ்வார் திருமங்கையார் பெரியதிருமடலென்னுந்திவ்யப்ரபந்தத்து, புல்லாணித்தென்னர்தமிழைவடமொழியை என்றுபணித்தருளியசிறப்பு இந்நாட்டின்கல்விச்சிறப்புப்பற்றியதென்று நன்குணர்ந்துகொள்க. தெய்வமே தென்மொழி வடமொழியாக மூர்த்தீகரித்தமர்ந்தருளியது இச்சேதுநாட்டுக்கேசிறந்ததென்று துணியப்படும்.

இன்னும், அத்தலத்துமூர்த்தியை "வேதமுமானு"னென்றும், "அன்னமாய்நூல்பயந்தா"னென்றும் ஆழ்வார் வழங்கியருளுதலேயும் நோக்குக. இப்பெருமையெல்லாங்கருதியே சேதுபதிகள் இத்திருக்கோயிலிற் பெருந்திருப்பணியெல்லாம் முற்றுவித்தனராவர்;

"எனதன்மமாயினுந்தான்கற்பகாலமிருக்கவுன்போன்
மனதினிலேந்தபடிசெய்யயார்க்கும்வராதுகண்டாய்
கனதனமால்திருப்புல்லாணிக்கோபுரங்கட்டிவைத்த
தனதவிஜயரகுநாதசேதுதளசிங்கமே"

என மிதிலேப்பட்டி அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயர்பாடியதனு னிதனேயுணர்க. சேதுநாட்டுக்குமூலகாரணனுன ஸ்ரீராமமூர்த்தியைக் கல்வியிற்பெரியரானகம்பர், "தென்சொற்கடந்தான் வடசொற்கடற்கெல்லே தேர்ந்தான்"என்றே பாடினுர். ஸீதாப்பிராட்டியாரைத்தேடவிடும்போது அநுமானே வேறுகொண்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தி, "இராவணன் தேவபாஷையறிந்தவனுதலான் அதனேச் ஸீதைமுன்போதாது மாநுஷபாஷையிவிரகசியங்களெல்லாவற்றையும் ஓதுக" என்று கூறியருளினனென்று வான்மீகிபகவானிராமாயணத்துக்கேட்கப்படுதலாற் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்கும் ஸீதாப்பிராட்டிக்கும் அநுமானுக்கும் அவ்விருமொழிவன்மையும் உண்டென்று நன்றுதெளியலாம். அவர்திருவருள்பெருகிய இச்சேதுநாட்டுக்கு அவ்விருமொழிவன்மையுமுண்டாதலொருதலே. இச்சேதுநாட்டினுெருபகுதியாய நாட்டரசன்கோட்டையூர்ப்புறத்துநாடு வட்கலேவேள்விநாடாதலேயும் தெளிந்துகொள்க.

இனிப் "பத்தரெல்லாம்பார்மேற்சிவபுரம்போற்கொண்டாடு, முத்தரகோசமங்கையூர்"என்று திருவாதவூரடிகளாற் திருவாய்மலர்ந்

தருளப்பெற்ற திருவுத்தரகோசமங்கைத்தலத்தைத் தன்கட்கொண்ட பெருஞ்சிறப்பானும் சேதுநாட்டின்கல்விஞானமேம்பாடே தெளிவிப்ப தாகும். வடக்கட் கைலையங்கிரியினிருந்தஞான நூல்களும் உமாதேவி யாரும் ஒருகாரணத்தான் இத்திருவுத்தரகோசமங்கைப்பாக்கத்துத் தோன்றியருளி, உமாதேவியார் முன்கேளாதனவெல்லாம் இத்தலத்தே சிவபிரான்பாற்கேட்டருளினாள் என்பது இத்தலப்புராணத்தாற் றெரிந் தது. இது திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணத்தானுந் தெளியத்தகும்.

இஃதன்றி, அறிவாற்சிவனென்றுசிறப்பிக்கப்பட்ட திருவாதவூ ரடிகள் திவ்யஞானம்பெற்ற திருப்பெருந்துறையும் இச்சேதுநாட்டதே யாயின் இதன்பெருமையை யாமே எடுத்துரைக்கவல்லேம்? இச்சேது நாட்டுள்ளாய திருவுத்தரகோசமங்கைத்தலத்தைத் தன்கட்கொண்ட தென்பாண்டிநாட்டையே "ஏழ்பொழிற்கு, நாதனமையாளுடையா னாடு" என்று திருவாதவூரடிகள்சிறப்பித்தவாற்றானும், உலகெலா முடையசிவபிரானைத் "தென்னாடுடையசிவனேபோற்றி" என்று இச் சேதுநாடுடைமையாற் புகழ்ந்தருளியவாற்றானும் இதன்ஞானமேம் பாடு நன்றுணரலாகும்.

இக்காரணங்களானும், இதன்புண்ணியவிசேடங்களானும் இச் சேதுநாடொன்றே நாடென்றுவழங்கப்படும்போலும்; இதனை, "ஊரெ னப்படுவதுறையூர்" "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" "கோயி லென்பது கோன்திருவரங்கம்" "கோயிலென்பதுகுளிர்பொழிற்றில்லை" என்பனபோலக்கொள்க. நாட்டரசன்கோட்டையென்பதுக்குச் சேது நாட்டரசனுடைய அரண் என்பதே பொருளாதலானும், புகார்ப்பட்டி னம்விட்டுச் சேதுநாட்டுக்குடிபுக்க பண்டையோர்வழியினராகியவணிக நன்மக்களெல்லாம் இன்றும் நாட்டுக்கோட்டையாரென்றே பெயர் சிறத்தலானும், திருமலைச்சேதுபதியைப் படிக்காசுப்புலவர் "நாட்டிற் சிறந்த திருமலையர்" என்று விளித்துப்பாடுதலானும் இதனுண்மை ஊகிக்கப்படும். முன்பு புகார்நகரத்தராய்ப் பின்பு இப்புண்ணியநாடுபுக்க வணிகநன்மக்கள் நாட்டார் என்று பெயர்சிறந்த சேதுநாட்டாரினின்று தம்மை வேறுபிரித்துணரவே நகரத்தார் என்று வழக்குப்பெற்றாராவ ரென் றுன்னுதல்கூடும்.

இங்ஙனம் புண்ணியமும் ஞானமுந்தழைத்த இச்சேதுநாடாட்சி பெற்ற பாக்கியவான்களாகிய சேதுபதிகளை வைணவரெலாம் "திருவுடைமன்னரைக்காணிற் றிருமாலைக்கண்டேனேயென்னும்" என்னு முறையாற் சீராமமூர்த்தியாகவும், சைவரெல்லாம் சீராமநாதமூர்த்தியாகவும் உபசரித்து உசிதமரியாதைசெய்தலும் இந்நாட்டுத் தொன்று தொட்டமரபாம். இதனை,

"சேதுபதியென்றுநரசென்மமெடுத்தாய்கமல
மாதுபதிக்குன்பேர்வாய்க்குமா—பூதலத்தி
னீயேரகுராமனின்னையேபெற்றெடுத்த
தாயேயருட்கோசலை"

எனவழங்கும் பழையவெண்பாவானும்,

"ஆதிபதியானமண்டலாதிபதிவம்சபதியரசர்க்கென்று
நீதிபதிசத்ரபதிசமஸ்தானபதிவிஜயநிறைந்தேநிற்கு
மாதுபதிதுரகபதிகஜபதிநராதிபதிவளர்தென்றேவைச்
சேதுபதிதரிசனமேராமலிங்கதரிசனமாச்செப்பலாமே"

என்றுவழங்கும் பழையவிருத்தத்தானும் நன்கறிந்துகொள்க.

இவருடையபுண்ணியநாடு தமிழிற்பெரியஞானிகட்கு மிடமாய தென்பது, சைவத்திற்சிறந்த ஞானயோகியாகிய ஸ்ரீ தாயுமானவர் நெடுநாட்டங்கிச் சமாதியடைந்தருளிய முகவையும், விசதவாக்சிகாமணியாய் வைஷ்ணவாசாரியராய்த் தெய்வமும் அழைத்துப்பேசுந் தூயஞானமும் உடைய மணவாளமாமுனிவர் வளர்ந்துசிறந்த சிக்கற்கடாரமும் தன்பாற்கொண்டுவிளங்குவதனாற் பலரும் அறியத்தக்கது. இவ்விரண்டுஞானாசாரியர்களும் பாடியருளிய தமிழ்ப்பாடல்களின் பெருமை கற்றுரறிந்ததே. மணவாளமாமுனிவரைத் தெய்வமழைத்துப்பேசியருளியசெய்தி,

"நாமார்பெரியதிருமண்டபமார்நம்பெருமாள்
தாமாகவென்னைத்தனித்தழைத்து—நீமாறன்
செந்தமிழ்வேதத்தின்செழும்பொருளைநாளுமிங்கே
வந்துரையென்றேவுவதேவாய்ந்து"

என்று அவர் ஈடுபட்டோதியருளியவெண்பாவானறிந்தது. இவரவதாரஸ்தலம் குந்திநகரமென்ப. இதுவே கொந்தகையென்று இப்போது வழங்குவதாகும்.

இனிப் பழையசங்கப்புலவர்க்குள்ளும் இச்சேதுநாட்டேபிறந்தார் பலருண்டென்பது அவரவர் ஊரா னுணரப்படுவது. நல்லந்தையார் என்பார் நற்றிணை 211 ஆம்பாட்டுப் பாடியவர். இவருடையவூர் கோட்டியூர். இது சிவகங்கையைச்சார்ந்த பெரியதிவ்யஸ்தலமென்பது பலருமறிந்ததே. இத்திருப்பதியைப்பாடியருளிய ஆழ்வார் திருமங்கை மன்னர், "கோவையின்றமிழ்பாடுவார்தொழுந் தேவதேவன் திருக் கோட்டியூர்" என்று சிறப்பித்தருளுதலான் இவ்வூர்க்கண் அகப் பொருட்டமிழ்பாடும்புலவரிருந்தனரென்றுகுறித்தருளினராவர். அள்ளூர் நன்முல்லையார் குறுந்தொகை 32-ஆம்பாட்டும் நெடுந்தொகை 46-ஆம்பாட்டும் பாடியவர். இவ ரள்ளூர் இச்சேதுநாட்டுச் சிவகங் கையைச்சார்ந்துள்ளது. வெள்ளைக்குடி நாகனார் நற்றிணை 158-ஆம் பாட்டுப் பாடியவர். இவரூர் சேதுநாட்டுத் திருவேகன்பற்றுச்சேகரத் துள்ளது. ஒக்கூர் மாசாத்தியார்பாடியன குறுந்தொகையினு நெடுந் தொகையினும் பலபாடல்களுள்ளன. இவருடைய ஒக்கூர் மேற்காட் டிய கோட்டியூர்ப்பக்கத்தேயுள்ளது. பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன் றாகிய கைந்நிலைபாடியவர் புல்லங்காடரெனப்படுவர். புல்லங்காடு - புல்லாரணியம்; இது திருப்புல்லாணியேயாகும்.

இத்தகைப் பெருந் தமிழ்ச்சங்கப்புலவரெல்லாம் பிறந்துசிறந்த இச்செந்தமிழ்ச்சேதுநாட்டி விழிகுலச்சிறுவரும் அறிவான்முதிர்ந்தவ ராவரென்பது பாண்டியனைக்காண்பான் இச்சேதுநாட்டுநெறியேபுக்க கம்பர், நாட்டரசன்கோட்டைக்காட்டில் எருமைமேய்ப்பார் இளையர் சிலரைக்கண்டு முடிக்கரைக்குநெறி யாதென்றுவினவியபோது அவர் அடிக்கரைபிடித்தேகின் முடிக்கரையெய்தலாகுமென்றுகூறக்கேட்டு அதன்பொருள்தெரியாது திகைத்துப் பின் றெளிந்து,

"கருங்காலிக்கட்டைக்குநாணுக்கோடாரி
யிருங்கதலித்தண்டுக்குநாணு—மருங்காகக்
காட்டெருமைமேய்க்கின்றகாளையர்க்கேயாந்தோற்றேம்
நாட்டரசன்கோட்டைநகர்க்கு"

என்றுபாடியதனான் அறியலாகும். இதனை, முத்துநாயகப்புலவர் தா மியற்றிய "கண்ணுடையம்மைபள்ளு" என்னுநூலில்,

"வாசமானதென்பாண்டிநன்னாடு மதுரைநாட்டில்வளருமிந்நாடு
காசினிக்குட்கதிர்க்கின்றநாடுமுன் கம்பர்வந்துதுதிக்கின்றநாடு
பூசுரர்க்கன்னதானஞ்செய்நாடு புலவர்மேலபிமானஞ்செய்நாடு
ராஜலக்ஷ்மிகண்ணுடையாளருள் நல்குநாட்டரசன்கோட்டைநாடே"

எனப் பாடியவாற்று னறிந்துகொள்க. இச்சிறப்பெல்லாந்தெரிந்தே இந் நாட்டரசன்கோட்டைக் கண்ணுடையம்மைகோயிற் கொடிக்கம்ப மண்டபம் முதலியதிருப்பணிகள் சேதுபதிகளாலியற்றப்பட்டனவென் றெண்ணுகின்றேன். அந்நூலிற் "கனவிஜயரகுநாதசேதுபதிசெய்த கொடிக்கம்பமண்டபம்புகழக்கூவாய்குயிலே" எனவருதலான் இஃதறி யப்படும். இச்சேதுநாட்டு நாட்டரசன்கோட்டைக்கண் இவ்வம்மை யருளால் அவித்தநென்முளைப்பதை யின்றுங்காணலாம்; இதனை,

> "கண்ணுடையதாய்மகிமைகாசினியோரிவ்வளவென்
> றெண்ணுடையதாய்மதிக்கவேலாது—மண்ணுடைய
> புன்முளைக்கவெத்தனைநாட்போகுமுடனேயவித்த
> நென்முளைத்தல்சான்றுநிசம்"

என்னும்பாடலா னறிக.

இங்ஙனம், கல்வியிற்பெரியகம்பராற்புகழப்பட்டபெருஞ்சிறப்பே யல்லாமல், உலகெலாம் கவிராக்ஷஸன் எனவும், கவுடப்புலவனெனவும், கூத்தன்கவிச்சக்கரவர்த்தியெனவும் ஏத்துங் கல்விச்சிறப்புடைய ஒட் டக்கூத்தரைப்பிறப்பித்ததும் இச் செந்தமிழ்ச்சேதுநாடேயென்பது காட்டுவேன். கம்பர்திருமகனார் அம்பிகாபதியார்க்குத் திருமகனாராகிய தண்டியென்னுந் தமிழாசிரியர், தாம்பாடிய அலங்காரநூற்கண்,

> "சென்றுசெவியளக்குஞ்செம்மையவாய்ச்சிந்தையுள்ளே
> நின்றளவிலின்பநிறைப்பவற்று—ளொன்று
> மலரிவருங்கூந்தலார்மாதர்நோக்கொன்று
> மலரிவருங்கூத்தன்றன்வாக்கு"

என்னும்வெண்பாவாற் செவியளந்துகொண்டு சிந்தையுள்ளேநின்று அளவிலின்பநிறைக்கும்வாக்கையுடைய கூத்தரை மலரியென்னும் ஊரின்கண்வந்தவரென்றார். இந்நூலுரைகாரரும், மலரி-ஓரூர் என்று உரைத்தார். இவ்வூர் இச்சேதுநாட்டு ராஜசிங்கமங்கலச்சேகரத்துள் ளது. இதன்கண்ணேவாழ்ந்த செங்குந்தர்வழியினர்பலர் வேற்றூர் புக்குவாழ்கின்றனர். இவர் முதலிகள் எனப்படுவர். தமிழ்நாவலர் சரிதையுடையாரும் கூத்தரைக் கூத்தமுதலியாரென்றே வழங்குதல் காண்க.

இத்தொன்னூலாசிரியரேயன்றிச் செந்தமிழ்த்தொன்னூல்கட் குரையிட்டநல்லாசிரியரும் இச்சேதுநாட்டுண்டென்றுகாட்டுவேன்.

"நெடுந்தொகைக்குக்கருத்து அகவலாற்பாடினான் இடையளநாட்டு மணக்குடியான் பால்வண்ணன்றேவனனவில்லவதரையன்" என்று அகநானூற்றுரையேட்டிற் காணப்பட்டது.

மணக்குடியென்பது சேதுநாட்டு உப்பூருக்குவடக்கணுள்ளதோரூர். இதன்பக்கத்தே இன்றும் உப்பளமுள்ளது. இவ்வூருடையநாட்டை அளநாடென்றும், அந்நாட்டுக்குவடக்கும் அந்நாட்டுக்குத்தெற்கும் பல அளங்களிருத்தல்பற்றி அதனை இடையளநாடு என்று வழங்கப்பட்டதென்றுந் தேறலாகும்.

இனித் தமிழிற் சிறந்த பெருநூலாகியதிருக்குறட்கு உரையியற்றினர்பலருள், பரிப்பெருமாள் என்று பெயர்சிறந்தார் பிறந்துவளர்ந்ததும் இத்தமிழ்ச்சேதுநாடேயாம். இதனை,

> "தெள்ளிமொழியியலைத்தேர்ந்துரைத்துத்தேமொழியா
> ரொள்ளியகாமநூலோர்ந்துரைத்து—வள்ளுவனார்
> பொய்யற்றமுப்பாற்பொருளுரைத்தான்றென்செழுவைத்
> தெய்வப்பரிப்பெருமாள்தேர்ந்து"

என்னுஞ் சிறப்புப்பாயிரத்தாலறிக. இவருரை தலையாய பரிமேலழகருரைப்பின்சாரநன்று என்று தெளியலாகும். பரிப்பெருமாளைப் பரி என்றுகொண்டு, அவரினும் உரைவன்மையான் அழகுடையராதலாற் பரிமேலழகரெனப்பட்டாரோ என்று ஊகிக்க இடனுகின்றது. அத்தகைத் திருக்குறளுரையாளருடைய தேன்செழுவை இச்சேதுநாட்டதேயாம். மேற்காட்டியவெண்பாவினால் இப்பரிப்பெருமாள் சொல்லிலக்கணநூலொன்றும், காமநூலொன்றும் ஆராய்ந்துரைத்துள்ளாரென்று தெளியப்படும்.

இவர்க்குப்பின் இச்சேதுநாட்டுப்பிறந்துசிறந்தபுலவர்தொகையை எண்ணி இனைத்தெனல் இயலாததொன்றேனும் என்சிற்றறிவுக்கியன்றவரைமுயன்று சிலரைப்பற்றிக் கூறவெழுகின்றேன்.

சேதுநாட்டைச்சார்ந்த வேம்பற்றூர் ஒன்றிலே செவ்வைச்சூடுவார் என்பார் பாகவதபுராணம் தமிழிற்பாடினார். இஃது ஆரியப்பப்புலவர் பாகவதம் என்று தவறாகவெளியிடப்பட்டது. இத்தவற்றைப்பற்றி முன்னரே செவ்வைச்சூடுவாரும் அனதாரியும் என்ற தலைப்பிட்டவியாசத்தில் யான் செந்தமிழ்க்கண் எழுதியுள்ளேன். ஆளவந்தாரென்பார்

வாசிட்டநூலைத்தமிழிற்பாடினார். பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி என்ற மாதவ பட்டர் திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடலைப்பாடினர். கவிராஜபண்டிதர் என்பார் சௌந்தரியலகரியைத் தமிழிற்பாடினர். பெருமாளையர் நெல்லைக்கோவைபாடினர். சாமிகவிகாளருத்திரரென்பார்அழகர்பிள்ளைத் தமிழ்பாடினார். கவிகுஞ்சரபாரதி என்பார் அழகர்கலம்பகம்பாடினார். இவ்வோரூர்ப்புலவரைப்பற்றி எழுதப்புக்கால் அஃ தொருபெருநூலாகுமென்பது திண்ணமாக இவ்வூர்போலப் பல்லாயிரமூர்களையுடைய இச்சேதுநாட்டுப்புலவரை அளக்கப்புக்க என்மதியின்மைதானென்னே?

இவ்வோரூரில், செவ்வைச்சூடுவார்முதல் நம்காலத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளைச் சுவைபலவமைத்து விரைவாகப்பாடுதலாற்பெயர்சிறந்து இம்மகாசபைக்குச் சிரோரத்தினம்போலவிளங்கும் நம் மாட்சிமை பொருந்திய சேதுபதிமஹாராஜரவர்களாலும் அவர்கள் அறிவுடைத் தந்தையாராலும் சிலேடைப்புலியென்று பட்டஞ்சூட்டி ஆதரிக்கப் பெற்ற பிச்சுவையரிறுதியாக நூற்றுக்கணக்கானபுலவர்கள் தமிழறிவாற்சிறந்துவிளங்கினராவர்.

இவருட் டேவியருள்பெற்ற கவிராஜபண்டிதர் இச்சேதுநாட்டு வீரசோழனென்னும் ஊரிலே நெடுங்காலம்வதிந்து இறுதியிற்றுறவியாய் ஆங்கே சமாதிகொண்டனர். இவர்க்குச் சௌந்தரியலகரிவடநூலைத் தமிழிற்பொருள்கூறியஆசிரியர் பிரமாதிராயர் என்பார். இவர் சத்தியருள்பெற்றவர். இவர் மதுரைமீனாக்ஷியம்மையடியிட்டபூமாலை திருக்கழுத்திற் றானே ஏறப்பாடித் தன்னொடுவாதித்தபுலவனைவென்று, *நல்லூர், கடம்பை இவ்வூர்களைப் பரிசிலாகப்பெற்றவர்.

கவிராசபண்டிதருடையதிருக்குமாரர் நெல்லைவருக்கக்கோவை பாடியவர். அவரிளம்பிராயத்தே பிற்காலத்துப்பாண்டியனொருவன் தென்காசி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கருவை என்னும் நாலூர்ப்பெயரும் இந்நாலூர்ச்சுவாமிபெயரும் அம்மைபெயருமமைத்து ஒருகலித்துறைபாடுக என்றபோதுபாடிய,

---

*நல்லூர் - நல்லூர்க்குறிச்சியென்பது. கடம்பை - கடம்பங்குளம்; அதனையடுத்துள்ளது.

"இலகேழகிலத்தர்சொக்கர்மூத்தீசரிபங்தொழுவோர்
கலைதேர்தென்காசிமதுரைநெல்வேலிகருவைவந்த
பலர்கேள்வருள்ளிரெம்பங்குநிற்பீர்வந்துபாதந்தொழ
வுலகேகயற்கண்ணியேவடிவேயெங்களொப்பனையே"

என்றசெய்யுள் தமிழ்வல்லார் அறிந்ததே. இவரை, "வீரையம்பிகாபதி" யென்றே நெல்லைவருக்கக்கோவைப்பாயிரத்திற்கூறுதல்காண்க. சேதுபதிநாட்டு வீரசோழனிற் கவிராசபண்டிதர்சமாதியுண்மை பலரு மறிவர்.

இவரேயன்றித் திருச்செந்திற்பிள்ளைத்தமிழ், சீவகசிந்தாமணிச் சுருக்கம் இவற்றை மிகவும் இனிக்கப்பாடிய பெருந்தமிழராகிய பகழிக் கூத்தர், இச்சேதுபதிகள்செம்பிநாட்டுச் சன்னசிக்கிராமத்தவரேயாவர். இஃது,

"ஆரநாண்மலர்நெட்டிதழ்க்குவளையகவயலி
லகடுநொந்தொருகோடிசங்
கடைகிடக்கக்குருகுபெடையெனச்சிறகா
லணைத்திடுஞ்செம்பிநாட்டு
வீரநாராயணச்சதுர்வேதமங்கலம்
விளங்கவேவந்தநெடுமால்
வேதியர்குலாதிபதிதர்ப்பாதனன்புதல்வன்
மிக்கபகழிக்கூத்தனே"

எனச் சிந்தாமணிச்சுருக்கத் தலையடக்கச்செய்யுளில்வருதலாற் கண்டது. பகழிக்கூத்தர் என்பது சேதுநாட்டுப் புகலூர்ஐயனார்திருப்பெயர். தர்ப்பாதனன் என்பது திருப்புல்லாணித் திருமால்பெயர்.

வீரை ஆசுகவிராயர்:-இவர்அரிச்சந்திரபுராணவிருத்தம்பாடியவர். இவருடையசெய்யுணடை தமிழ்மக்களுக்கு அளவிலின்பம்பயப்பது. இவரது ஊர் நல்லூர்வீரையெனப்படுவது. நல்லூர்வீரையென்பது சேதுநாட்டு விசுவனூர்ச்சேகரத்துள்ள நல்லூரையடுத்தவீரையேயாம். இந்நல்லூர் குலோத்துங்கசோழநல்லூர் என்பதாம். இதுவே சேதுபதிகள்பழையசாசனங்களிற்கண்டவூராம். இவர் தம் அரிச்சந்த்ர புராணத்தைத் திருப்புல்லாணிச்சக்கரதீர்த்தக்கரை மேன்மண்டபத்தில் அரங்கேற்றினரென்பது அந்நூற்பாயிரத்தா லறிந்தது.

"விதியினாற்சிழந்தவரிச்சந்திரன்றன்
வியன்கதையாம்வெண்கதையைவிருத்தமாக்கி

அதிவிதமாங்கலியுகத்தில்வருசகாத்த
மாயிரத்துநானூற்றுநாற்பத்தாறிற்
சதுமறைதேர்புல்லாணித்திருமான்முன்னே
சக்கரதீர்த்தக்கரைமேன்மண்டபத்துட்
கதிதருசீர்நல்லூர்வாழ்வீரையாசு
கவிராசன்கவியரங்கமேற்றினனே"

என்பது இந்நூற்பாயிரம். "வீரனுசுகவி"என்னும்பாடமாயின் நல்லூர் இவருடைய ஊர் என்க.

இனித் தண்டலையார்சதகம், தொண்டைமண்டலசதகம்முதலிய நூல்களையியற்றிப் புகழ்படைத்த படிக்காசன் என்னும் புலவர் இந்நாட்டுக் கீழைக்கரையில் ஔரங்கசீப்முதலிய மகமதியஅரசர்மெச்சவாழ்ந்த சீதக்காதியென்றுபெயர்சிறந்த பெரியதம்பிமரக்காயரென்னும் பெருங்கொடைச்செல்வரை வாயாரவாழ்த்திய இனியபாடல்களும் அவ்வள்ள லிறந்ததற்கு ஆற்றாது உள்ளமுடைந்துருகிப்பாடிய பாடல்களும் ஈண்டுப் பலருமறிந்தனவேயாதலா னவற்றை யான் பெயர்த்துங்கூறேன். இச்சீதக்காதிவள்ளல் சேதுபதியாற் பெரிதும் அன்புபாராட்டப்பட்டவ ரென்பது இவர்பேரானுள்ள நாடகநூலான் அறியப்பட்டது. அத்தகைப்புலவர்,

"மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடெட்டுக்
கோவேந்தருமற்றுமற்றொருவேந்தன்கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்த்ரதாருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே"

என்றுபாடி இச்சேதுகாவலருடைய பெருங்கொடையும் தமிழாதரிப்பும் உலகறியப்புகழ்ந்தனர்.

மற்றும், மகமதியமதத்தினரெல்லாம் உச்சிமேற்கொண்டுபோற்றும் நபிநயினார்சரிதமாகிய சீறாப்புராணத்தை அம்மதத்தினரல்லாத தமிழறிவாளரும் கல்வியின்பத்தால் விழைந்துகற்குமாறு அத்துணைச்சுவைத்தாக ஐயாயிரம்பாடலாற்பாடிய உமறுப்புலவரென்னுந்தமிழ்நாவலர் இச்சேதுநாட்டுக் கீழைக்கரையிற்சிறந்தாராவர். இவருடைய கவித்துவத்தையும் உயர்குணத்தையுந்தெரிதற்கு ஸ்தாலீபுலாகநியாயமாக இரண்டுசெய்யுட்களை யெடுத்துக்காட்டுவல்.

"புரசைக்கடக்கரிகணிரைதட்டறக்குவிரர்புவியைப்படக்கடவியே
சரகுற்றநற்பதவிவ்ழியிற்புகுத்தியுயர்தலைமைக்குவைத்தபெரியோர்
பிரசத்துளித்திவலைசிதறிக்கிடக்குமிருபிணையற்புயத்துநயினர்
அரசுக்குவைத்தநெறிவரிசைக்குமிக்கதுரையபுபக்கரைப்புகழுவாம்"

"படித்தலத்தெழுகடல்குலகிரிநிலைபதற
வெடுத்துவீசியசண்டமாருதத்தினுக்கெதிரே
மிடித்துநொந்தசிற்றெறும்பெருமூச்சுவிட்டதுபோன்ம்
வடித்தசெந்தமிழ்ப்புலவர்முன்யான்சொலுமாறே"

இவற்றின் சொன்னோக்கும் பொருணோக்குந் தொடைநோக்கும் நடைநோக்கும் கற்றூர்க்குப் பெரிதும் இன்பம்பயக்குமென்றெண்ணுகின்றேன். இவர்வழியினர் மீசலவண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் வண்ணம் பலபாடியவர். அவர்வழியினர் இன்றும் இச்சேதுநாட்டுத்தலைநகராகிய முகவைக்குப்பக்கத்துப் பனைக்குளமென்ற ஊரிலுள்ளனர்.

இவ்வுமறுப்புலவரும், திருப்பூவணவுலா, ஆப்பனூர்ப்புராணம் இவை பாடியகந்தசாமிப்புலவரும் கீழைக்கரையிலிருந்த சீதக்காதிப்பிரபுஇடத்திருந்து அவரானுதரிக்கப்பெற்றவரென்பது, சீதக்காதிபேரிலுள்ள நொண்டிநாடகத்தா னறியப்படுவது. நல்லதமிழறிஞராகிய இக்கந்தசாமிப்புலவர் இச்சேதுநாட்டின் ஒருபகுதியாகியசிவகங்கையையாண்ட முத்துவடுகநாதேந்த்ரனைத் தம் உலாவில் "மன்போசன்முத்துவடுகநாதேந்த்ரனருள், பொன்போலுமாடைபுனைந்தருளி" என்பதனுற் சிறப்பித்துரைத்தார். இவ்வுலாநூல் உலகம்புகழுந்தமிழாசிரியராய் இந்நல்லவையை யலங்கரித்துவிளங்கும் நம் மஹாமஹோபாத்யாயரவர்களால் நன்கச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இன்னும், இம்மதத்தினராகிய சவ்வாதுப்புலவர் சேதுபதி வசூரியான்வருந்தியபோது இராசராசேசுவரிபஞ்சரத்தினம்பாடி அவரை வச்ரதேகியாக்கிச் சுவாத்தன் என்னும் விளைபுலவூரை முற்றூட்டாகப் பெற்றசெய்தி இந்நாடெலாமறிந்ததேயாம். இவர் முகைதீன்ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்பாடியவர். இவர் இச்சேதுநாட்டு எமனீச்சரத்திற்பிறந்து சிறந்தவர். இவர் திருவனந்தைவேந்தர்முன்போய்த் தம் சேதுபதியைப் புகழ்ந்துபாடிய,

"கிளையாளன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய்
இளையார்கலவியிடத்துநம்மீசரிடத்துமன்றி-

வளையாதபொன்முடிசற்றேவளையுமகுடமன்னர்
தளையாடியகையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்திலே"

என்னு மினியபாடல்கல்லாததமிழருமுண்டோ?

"கல்விதறுகணிசைமைகொடையெனச்
சொல்லப்பட்டபெருமிதநான்கே"

என்றபடி கல்வியாலுண்டாயபெருமிதம் மிகவும் உடையார் என்பது, "கலைமதங்கொண்டிடுசவாதுக்கவிச்சரப காம்பீர்யதுங்கனென்றும்" எனத் தம்பிபட்டி முத்துவேலாயுதக்கவிராயர் ஓலைத்தூக்கிற்கூறுதலா னறியப்பட்டது.

"வெண்டாமரையனந்தன்வேறுருக்கொண்டுற்றனளோ
தண்டாமரையனந்தன்முனிவனோ—வண்டமிழி
னெண்ணேவெழுத்தோவிசையோவியற்புலவர்
கண்ணேசவாதுக்கவி"

என்னும் பழையபாட் டிவர்கல்வித்திறத்தைவிளக்கும்.

இன்னும், இவர்காலத்தே சருக்கரைப்புலவரென்பார் தம் கவித் திறத்தானும், இராமாயணமுதலியபெருங்காப்பியங்கட்கு உரைசொல் லும்வன்மையாலும் இச்சேதுபதிகளாற் பெரிதும்பாராட்டப்பட்டுப் பொன்னெட்டிமாலையும் ஊரும் வாகனங்களும் அளிக்கப்பெற்றனராவர். இவர் சேதுபதியைப்பாடிப்பெற்ற ஊர்கள் சிறுகம்பையூர், கொந்த லாங்குளம், கோடிகுடிமுதலியன கண்ணங்குடிச்சேகரத்துள்ளன. இவர் பாடியது திருச்செந்தூர்க்கோவை. இவரியற்றிய உரை வேதாந்தசூடா மணிச்சித்தாந்தவுரை. இவர் இவ்வுரைநூல் சேதுபதிமந்திரியாகிய தாமோதரனென்பார்வேண்ட இயற்றியதென்பது,

"உரைதருவேதாந்தசூளாமணியுட்பொருளை
யுலகிலுளோருணரவுரைசெய்கவெனக்கடல்சூழ்
தரையரையன்சேதுபதியமாத்தியனுந்தாமோ
தரன்கங்காகுலதிலகன் றகுதிபெறச்சாற்ற
வரையறுத்துச்சித்தாந்தப்பொருட்டிறனுந்தோன்ற
வகுத்தனனற்றுறைஞ்சநமச்சிவாயதேசிகன்முள்
பரவுசிவக்கொழுந்துரிதியருள்கல்விக்கடலைப்
பருகுமுகில்சர்க்கரைநற்பாவலவர்கோனே"

என்னும் பாயிரத்தா னறியப்படுவது. இப்பாயிரப்பாட்டுச் சருக்கரைப் புலவருடன்கற்ற இராமநாதபுரம் சாமிநாதப்புலவர்பாடியது. ஈண்டுக் குறித்த சேதுபதிபிரதானி தாமோதரனென்பார் வேள்விக்கோவை கொண்டவர். இச்சருக்கரைப்புலவர்வழியிற் புலவராய்ப்பெயர்சிறந் தார் பலருளர். மிழலைச்சதகம், வண்டுவனப்பெருமாளூசல், திருவாடா னைச்சித்திரகவிமஞ்சரி இவை சின்னச்சருக்கரைப்புலவர்பாடியன. திருச் செந்தூர்ப்பரணி, துறைசைக்கலம்பகம் இவை சீனிப்புலவர்பாடியன. பொன்பற்றிச்செல்லியம்மையூசல் சருக்கரை அருணசலப்புலவ ரியற்றி யது. வைரவக்கடவுள்பதிகம் சருக்கரை முத்துக்கருப்பப்புலவ ரியற்றி யது. இப்புலவர்வழியினர் இக்காலத்தும் இச்சேதுபதியளிக்கும் வரு ஷாசனம்பெற்றுத் தழைக்கின்றாராவர். இவரொப்ப வருஷாசனம் பெற்றுவரும் புலவர்வழியினர்பலர் ஊருணிக்கோட்டை கமுதைமுத லிய பல இடங்களிலுள்ளனர். ஊருணிக்கோட்டையிலுள்ளவர் மாசிலா மணிப்புலவர்வழியினர். கமுதையிலுள்ளவர் குமாரப்புலவர்வழியினர்.

இனி, அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயர் தளசிங்கமாலைபாடியவர். இந் நூல் சேதுபதியைப்புகழ்ந்தது. இதன்கண் இவர் சேதுபதியை, "கல்வி சேர்விற்பன்னன்" 'அடுத்தார்க்கு எந்தநாளும்வளர்ந்தசெல்வந்தருவா' னென்றும், ராமேசருக்கு முன்மண்டபஞ்செய்தானென்றும், "திருப் புல்லாணிக்கோபுரங்கட்டுவித்ததனத"னென்றும், சேதுவிற்சோடசதா னஞ்செய் புண்யகுணசாந்தனென்றும், "காவிலெட்டன்றலையையணிந் தவ"னென்றும், வேதியர்க்கென்றுஞ்செய்யுந்தடக்கையுடையவனென் றும், புன்மைசெய்தாருக்கும் நன்மைசெய்து புரக்குந்தன்மையனென் றும், "கானையினீசர்பதம்போற்றியேத்தினவன்"என்றும், "மதுரையுங் காத்துவளருந்தெய்வத், தனுக்கோடிகாத்தவ"னென்றும் கூறுகின்றார். இவற்றால் இச்சேதுபதிவரலாறொருவாறுணரலாகும். இவர் இவரைப் பாடிப்பெற்றபரிசில் மிதிலைப்பட்டி என்ற விளைபுலவூர். இப்புலவர்வழி யினர் இன்றைக்கும் இவ்வூரை முற்றூட்டாக அனுபவிக்கின்றனர். இவரும் இவர்வழியினரும், சேதுபதிபுரிந்தருளிய நன்றிபாராட்டி நாளும் தாம்தாம் உணவருந்துமுன்னே சேதுபதிக்கு ஒருவாழ்த்துக் கவிபாடுவதுவழக்கம். இவர்வழியில் மங்கைபாகக்கவிராயர் கோடுங் குன்றப்புராணம்பாடினார்.

அமுதகவிராயர் ரகுநாதசேதுபதிமேல் ஒருதுறைக்கோவைபாடினார். இந்நூல் தமிழ்மக்களாற் பெரிதும்பாராட்டப்படுவதொன்று. இதன்கண் இவர் இரகுநாதசேதுபதியைத் "தளவாய்குமாரன்" எனவும் "இயலைத்தலைபெற்றமுத்தமிழ்வாணர்க்கெழுமடங்கு, புயலைப்பொருவு கையான்"எனவும், "மகக்கண்ணிற்சிலமறையோரைவாழ்வித்துவான் கொணர்ந்து, சகக்கண்ணிற்சேர்த்தவன்" எனவும், "மனுக்கலைநூ றெரிந்தவெங்கோன்" எனவும், "முறையாலணிநாவசைந்து, கறங்கா மணிமுன்றிலான்" எனவும், "செங்காவியங்குடையான்" எனவும், "கலைவாணர்சங்கத்தமிழ்க்குருகிச்சித்தங்களிப்பவ''னெனவும், "புக லூர் ஞானகரன்" எனவும், "ஆரியர்போற்றுமிராமீசர்தாளிணைக்கன்பு வைத்த சூரியன்" எனவும், "பாவுக்கிசையும்பெயரேபுனைந்துமெய்ப் பாவலர்த, நாவுக்கிசையும்பெரும்புகழான்" எனவும், ஒருகாலத்தும் பொய்யுரையான் எனவும், "நடைகற்றவன்றேகொடுப்பதுங்கற்றவன்" எனவும், "கலைக்கேநெடுங்கடலன்னனைடைக்கலங்காத்தவன்" எனவும், "காக்குங்கருணையுங்கல்வியும்வாழ்வுங்கவிமதுர, வாக்குந்தழைத்தவன்'' எனவும், "பன்னுந்தமிழ்ப்பயிர்வாடாதுமாரியிற்பாரின்முத்தும், பொன் னுஞ்சொரியும்ரகுநாதன்" எனவும், (நம் சேதுபதிமஹாராஜரைப் போல) "செந்தமிழுங் கீதக்கலையும்வல்லான்'' எனவும், "சொற்பாவலர் தங்கிளைவாழச்செம்பொன்சொரியும்வண்மைய" னெனவும், "நாகர முந்துதமிழேழின்மைக்கங்குனையச்செய்திவாகர" மெனவும், "நாலாம் பனுவனவரசச்சொற்றமிழ்நாவலர்க்கு மேலாம்பரிசருண்மால்'' என வும், "குஞ்சத்தைவெள்ளைக்குடையைத்தமிழ்க்குக்குலவுசப்ர, மஞ் சத்தையீயுங்கொடைரகுநாதன்'' எனவும், "பம்புவியாகரணங்கலை ஞானங்கொள்பண்டிதரா, னம்பும்வியாழன்ரகுநாதன்" எனவும், "கோ வைத்துறைக்குப்பதினாயிரம்பொன்கொடுத்திசைகொள், தேவைத் துறைக்குத்துரை" யெனவும் கூறினார். இவற்றால் இச்சேதுபதி யுடைய அறிவும், நீதியும், புலவர்க்கீயும் பெருவண்மையும், தமிழபிமான மும், நம் மஹாராஜரவர்களைப்போலக் கவிமதுரவாக்குடைமையும் நன்குணரலாகும்.

ஆசிரியநிகண்டுடையரான் மேற்கோள்நூலாகக்காட்டப்பட்டதும் கலித்துறையிலமைந்ததுமாகிய *கயாகரநிகண்டு என்னும்நூல் சேது

*இக்கயாகரநிகண்டு இத்தமிழ்ச்சங்கத்துக் கென்றாற்றரப்பட்டுள்ளது.

பதிகளுடைய இராமீச்சரமாகிய தேவைநகரத்துவேதியரும் பெரும் புலவருமாகிய கயாகரராலியற்றப்பட்டதென்பது, அந்நூ லொவ்வொரு தொகுதி யிறுதிச்செய்யுளானுணரப்படுவது. இத்தேவைக்கயாகரர் இராமீசர்கோவையும்பாடியவரென்பதும் உணர்ந்துகொள்க.

"ஒங்கிடபகேதனன்பற்றுமறவாததேவைக்கயாகரன்றொல்வேதியன்" எனவும்,

"காசிபகோத்திரம்வாழவந்தோன்றெண்கலைத்தமிழ்தேர்
மாசில்பெருந்தகைமாறுவதிபன்மலரயனும்
கேசவனும்புகழ்தேவைநன்னுடன்கயாகரன்" எனவும்,

"இராமீசுரக்கோவைசொற்றகுருபரன்" எனவும்,

அந்நூற்றொகுதியிறுதிகளில்வருதலா னறிக.

பலபட்டடைச்சோக்கநாதப்புலவர் இச்சேதுநாட்டுத் தேவையுலாப் பாடியவர். இவ்வினியநூல் உலகம்புகழும் பெருந்தமிழாசிரியராய் இந் நல்லவையை அலங்கரித்துவிளங்கும் நம் மஹாமஹோபாத்தியாய ஐய ரவர்களால் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. மற்றும் இவரியற்றியது இச்சேது வேந்தர்க்கு மதிமந்திரியாயிருந்த தெய்வகன்னியென்பார்பேரில் விஞ் சைக்கோவை என்பது ஒன்றுண்டு. இதனை,

"கொல்லாதமானென்றமீசன்கைம்மானிக்குவலயத்தில்
வெல்லாதயானைவெள்ளானையொன்றேமெய்ப்புனமகலார்
இல்லாதவீரமிவரதன்றேவினியாதவன்சொல்
கல்லாதமுத்துரகுநாதன்விஞ்சையிற்காவலரே"

"எத்திக்கும்போற்றும்ரகுநாதன்விஞ்சைக்கிருநிதியாய்
வர்த்திக்குமந்திரிமால்தெய்வகன்னிவரையிடத்தே
முத்திக்கையாற்றொட்டுக்கட்டிக்கொண்டாளம்மொழிக்குமொழி
தித்திக்குநெஞ்சுக்குநாவுக்குங்கண்ணுக்குந்தித்திக்குமே"

என்னுங் கவிகளானுணர்க. விஞ்சையென்பது நெட்டூர். இவர் இக் கோவையரங்கேற்றிய எட்டாநாளில், தெய்வகன்னி இறந்தாராதலான், சுப்ரதீபக்கவிராயர் தெய்வகன்னிபாலுள்ள அன்பால் இக்கோவையின் ஆனந்தங்காரணமாக இறந்தாரென்றுகொண்டு பலபட்டடைச்சொக்க நாதரைவெறுத்து,

"தேவைரகுநாதன்மெச்சுந்தெய்வகன்னிமீதினிலே
கோவையென்றுபில்லிவைத்துக்கொன்றாயே—பாவியுன்றன்

இட்டடைச்சொல்லார்பொறுப்பாரேண்டாமடையபல
பட்டடைச்சொக்காமுழுவம்பா"

என்று பாடினுரென்பர். இத்தெய்வகன்னிமந்திரியே இச்சேதுபதி யரசர்குலநிதியாய்ப்போற்றும் சிராசராசேச்வரியின்பலிபீடத்தை ராய வேலூரினின்றுகொணர்ந்தவரென்பது,

"கலியாணசோமன்னநல்லேனவாருகர்த்தாக்கள்மெச்சுஞ்
சலியாமதிமந்த்ரிமால்தெய்வகன்னிதன்றந்திரத்தால்
நலியாதுராயவேலூர்புகுந்தேயன்றிராத்திரியே
பலிபீடங்கொண்டுவந்தான்சேதுவாசல்பலக்கவென்றே"

என்னும் பழையபாடலா னறியப்படுவது. இராமேசருக்குப் பொற் குத்துவிளக்கிட்டவரும், இராமேசர்தேவையிற் சோமவாரமடங்கட்டி அதற்கு நம்புதழை என்னும் ஊரை யளித்தவரும் இத்தெய்வகன்னி மந்திரியாரே. இவ்வாறே இச்சேதுநாட்டரசர்மந்திரியைப்பற்றிய தமிழ்ப்பாடல்கள் எண்ணிறந்தனவுள்ளன.

"வாசமலர்மடந்தைபோல்வார்வண்கானப்பே
ரீசன்றன்மக்களெழுபதின்மர்—தேசத்
திரவலர்மேனீட்டுவெர்கையீண்டுலகங்காக்கும்
புரவலர்மேனீட்டுவெர்பொற்கால்"

கணிகையரும் பொய்யாமொழியார்க்கு எழுபதினுயிரம்பொன்னளித் துத்தமிழ்ப்பாடல்பெற்றசிறப்புடைய சேதுநாட்டுத் திருக்கானப்பேர்த் தலத்தையும் விஞ்சையென்னும் நெட்டூர்த்தலத்தையும் திருப்பணி செய்தவன் சேதுநாட்டுச் சேதிராயனென்னும் மந்திரியென்பதும், பாண்டியநாட்டைச் சோழர்வென்றுகொண்டபோது பாண்டியன் நாடு வேண்டிவர அவனைத் தன்னகத்துச் சிறக்கவைத்துத்தாங்கினுன் இச் சேதுநாட்டுக் கொடுமுரிவிருந்த பெரியபிரபுவாகிய வேணுடன் என்ப தும், அவனே இச்சேதுநாட்டுச் சாளைக்கிராமங்கண்டவன் என்பதும் பின்வரும் பழையபாடல்களா னறிந்துகொள்க.

"தருக்கொளும்விண்பொழில்சூழுந்திருச்சாளையெனுமூலத்தலத்தைக்கண்டு
வெருக்கொளும்வெம்புலிக்காடானவையெல்லாம்வேரறவேவெட்டிச்செய்ய
தெருக்களுமாடமுங்கூடகோபுரமுந்தூபிதிருமதிளுஞ்செய்து
திருக்குளமுங்கரைகண்டான்மந்திரியாந்திருஞானச்சேதிராயன்"

"நட்டேரிற்சோமேசர்கோவிறலமானதனைநகத்தாற்செய்து
மட்டேருங்குழலுமையாளுலகுடையநாயகியைவகுத்தங்கேற்றிக்
கட்டேரன்கிளைவாழச்சேதுபதிரகுநாதன்கருணைவாழ
நெட்டேருங்காணியுங்கொண்டாண்டுகொண்டானிறைஞானச்சேதிராயன்"

இப்பாட்டாற் சேதுபதிமந்திரி சேதிராயனுதல் தெரிக.

பாண்டியன் தென்கொடுமூர்வேணுடனைப்பாடியது:—

"சென்றுமகாமேருவின்மேற்சேலேற்றியேபுடைத்தே
யன்றிருந்தேஞ்சங்கத்தவரோடு—நன்று
விருந்தோம்புந்தென்கொடுமூர்வேணுடன்கூட
விருந்தோம்படிவேண்டியின்று"

இதன்கட்கூறப்பட்ட வேணுடன் கூத்தரால் விக்கிரமசோழனுலாவில், "வெம்பிக், கலக்கியவஞ்சக்கலியதனைப்பாரில், விலக்கியவேணுடர் வேந்தும்" என்று புகழப்பட்டவனுவன். இச்சேதுநாட்டு இவனைச் சிறப்பித்துரைக்குங்கதைகள் பலவழங்குகின்றன. இவன் வரையாது சோறிட்டுப் புகழ்பெற்றவன். "நன்றுவிருந்தோம்பும்" என்னும் விசேடத்தானும், "கலியதனைப்பாரில்விலக்கிய" என்னும் விசேடத்தானும் உணரலாம். இவனே இந்நாட்டுச் சாளக்கிராமங்கண்டவனென்பது,

"மாறுகொண்டமன்னவரைவடவரையிலேற்றி
வல்லாரைத்திறைகொணர்ந்தவரகுணவீச்சுரனுக்
காதிரண்டுபன்னிரண்டினடியளந்தகோலா
லகமகிழ்ந்தேதென்னுன்குகிழமேலெட்டுக்
கூறுகொண்டமடைகுழிமுப்பத்திரண்டு
குறுந்தெருவும்பெருந்தெருவுங்குறித்துநாட்டிச்
சேறுகொண்டவயற்சாளக்கிராமங்கண்டான்
றென்கொடுமூர்வேணுடச்செல்வன்ருனே"

என்பதனுலறிக.

வெண்பாப்புலிக்கவிராயர்:—இவர் சேதுநாட்டுச் செவ்வூரினர். இவர் வசைபாடுதலில்வல்லவரென்பது,

"கந்தனேநீயானுற்கற்றவனேநானுனு
விந்தவருடம்போயெதிராண்டில்—வந்தவினை,
தீராவினையாய்த்திரும்பாவியாதியாய்
வீராசாமிக்கேவிதி"

என்னும் வெண்பாவா லறியப்படுவது. இவர் நண்டுக்கறிவேட்கைமிக்க கருத்தான் என்பான் புலாலுண்டலையொழித்ததாகக்கூறியதுகேட்டுப் பாடியது,

"வண்டுவந்தாற்றெரியும்மலர்வாசம்வழிநடத்திக்
கொண்டுவந்தாற்றெரியும்பரிவேகங்குணத்துடனே
கண்டுவந்தாற்றெரியும்பிறர்வாஞ்சைகறிக்குதவு
நண்டுவந்தாற்றெரியுங்கருத்தானுடைநாயமே" என்பது.

மதுரகவி:—இவர் இசைப்பதங்கள்பாடுதலில் அதிகம்வல்லவர். இவர் இச்சேதுநாட்டு மதிமந்திரி முத்திருளப்பபிள்ளையவர்களையும், சிவகங்கையாண்டமருதுபாண்டியனையும் மிகவும் அரியபெரிய இசைப்பதங்களாற் புகழ்ந்துளர். இவர் இச்சேதுநாடாண்ட மங்களேச்வரிராணியாரைப்பாடிக் காக்கைகுளம் என்ற விளைபுலவூரைப் பரிசிலாகப்பெற்றவர். "அன்னைமங்களேச்வரியென்னைக்கடைக்கண்ணாலேபார்த்தாள் காக்கைகுளமறுபத்துநாற்கலமுநிருபத்துடனேதாரைவார்த்தாள்"என்றிசைப்பதத்துவருதலா னிதுணரலாம். இக்காக்கைகுளம் இவர்க்குக் கிடைத்தகாலையி லிவர்க் கிடர்பலவியற்றியவன் அக்காக்கைகுளத்து உடையான் என்பான். அவ்வுடையானைத்தொலைத்து மதுரகவியைக் காத்தவன் வீரசோழனிலிருந்த ஆறுயிரம் என்பான். இவ்வாறுயிரத்தின் நன்றிபாராட்டி இம்மதுரகவிபாடியவெண்பா,

"காக்கைகுளமாங்கடிமலர்ப்பூம்பொய்கையந்த
ஊர்க்குட்கராவாமுடையானே—நீர்க்குவந்த
வாரணமேநல்லமதுரகவிநேமிதொட்ட
ஆரணனேஆறுயிரம்"

என்பது. இவர் மதுரைமீனாக்ஷியைப்பாடிய "எப்படியாட்கொள்வாயே" என்னும்முதலையுடையபாட்டு எவருள்ளத்தையும் உருக்கும். இச்சேதுநாட்டுப் பெருங்கரையில் இசைப்பதம்பாடுதலிற்சிறந்தவராயிருந்த கவிகுஞ்சரமையரும் இவர்பாற்பயின்றவராவர். இவர் அழகர்குறவஞ்சி பாடிச் சிவகங்கையரசர்பால்அரங்கேற்றிக் கோட்டாங்காய்ச்சியேந்தல் என்னும் ஊரைப் பரிசிலாகப்பெற்றார். இவர்பாடியது கந்தபுராணக் கீர்த்தனை.

தலைமலைகண்டதேவர்:-இவரூர் காட்டார்ந்தகுடியென்பது; சேது நாட்டு நயினார்கோவிலெனப்பெயரிய மருதூரையடுத்துளது. இவர் பாடிய மருதூரந்தாதி கற்றார்பலருமறிந்ததே. இவர்சேதுவேந்தர்குலத்தவர்.

சிற்றம்பலதேசிகர்:—இவரூர் திருமறைக்காடாயினும் இச்சேது நாட்டுச்சிவஸ்தலமாகிய திருவாடானையென்னுந்திருப்பதிமான்மியந் தமிழாற்பாடிப் பலவரிசைகளும் வருஷாசனமும் சேதுவேந்தரால் அளிக்கப்பெற்றாராவர்.

பெருங்கருணைமுத்தழகர்:-இவர் பெரியஅவதானி. அக்ஷராவதானம் ஆயிரம் அக்ஷரத்தை எங்ஙனமாற்றினும் முறைபெய்துரைக்கவல்லவர். அன்னியபாஷைகளையுங்கேட்டவண்ணமே திரும்பச்சொல்லும் ஞாபக சக்திவாய்ந்தவர். இவர்பாடியது திருக்கோட்டியூர்க்கலம்பகம்.

மாம்பழக்கவிராயர்:—இவர் கவிச்சிங்கநாவலர் என்று பட்டம் பெற்றது சேதுபதிவேந்தர்பாலே. இவர் சேதுபதிவண்ணமென்றொன்று பாடினர். பிறரா லாச்சரியப்படத்தக்க ஞாபகசக்திவாய்ந்தவர். இவர் ஒருபுலவன்பாடிய நூறுபாட்டையும் தாம் பாடியபழம்பாட்டென்று தாம் ஒருதரங்கேட்டதுகொண்டேசொல்லிக்காட்டியது இந்நாடறிந்தது. இவர்காலத்தே கல்போதுப் பிச்சுவையர் என்னும் வித்துவான் எளிதிற்பொருளறியலாகாதபடியாத்த திருவாடானையந்தாதிஎன்ற நூலைக்கொண்டு சேதுபதிபாலெய்த அதனைக்கேட்டு,

"உச்சிதமா முன்னோருரைத்ததமிழையெல்லா
மச்சரங்களச்சரங்களாகவே—நிச்சயமாப்
பிச்சுவைப்பதாலேநின் பேர்பிச்சுவையனென
வைச்சனன்கல்போதுமன்"

என்று பாடினராம். கல்போதுப் பிச்சுவையர்பாடிய திருவாடானையந்தாதியில் ஒருபாட்டு:—

"முன்னவனைப்பாம்பிரவிகொடுநரகிற்புகுவனெனமொழியும்வேதம்
அன்னவனைச்சிறுகாலோதிமம்பழனம்பவன்கயிலையடைவானென்றும்
கன்னனெடுங்கமுகினஞ்சூழ்பொழில்பெருகுமாடானைக்கருத்தன்பேரை
யிந்நிலத்திற்கீர்த்திநெல்லிதரித்திடுமோவென்றுமடியேற்குத்தானே"

பாம்பிரவி-பணியாதவன். சிறுகாலோதிமம்பழனம்பவன் - வந்த னஞ்செய்பவன். கீர்த்திநெல்விதரித்திடுமோ-புகழாமலகந்தரித்திடுமோ (எ-று) இந்நூ லரங்கேறியது சேதுவேந்தரவைக்களத்தேதான்.

சோமசுந்தரகுரு:—இவர் இவ்விராமநாதபுரத்து நெல்லையப்பரென்பவர்புத்திரர். இவருடன்பிறந்தார் வேதாந்தசூடாமணியுரைக்குப் பாயிரஞ்செய்த சாமிநாதன் என்பார். இதனை "வடிதமிழ்க்கும்பன் சுவாமிநாதன்றுணைவன் வளர்நெல்லையப்பன்மைந்தன், வளர்பெருங் குணஞான சோமசுந்தரகுருபதாம்புயம்பரவுதாசன்" எனச் சரவணப் பெருமாட்கவிராயர்பாடுதலா னறிக. ஆதியில் இச்சேதுவேந்தராற் பலஊர்களை அளிக்கப்பெற்றகாரணத்தர் லந்நன் றிபாராட்டிச் சேதுபதியன்னமும், காவிரிநீரும் ஆவுடையப்பநீழலும் யா மென்று முடையோம் என்று ஆதீனகர்த்தர்கள் நாளும்புகழுஞ் சிறப்புடையதும், செந்தமிழ்ப்பயிரைச் சீர்பெறவளர்த்ததும்,சைவசித்தாந்த சாஸ்த்ரங்கட்கெல்லாம் விளைநிலமாயதும், இன்றைக்கும் என்றைக்கும் புலவர்க்கெல்லாந் தாயகம்போன்றதுமான திருவாவடுதுறையாதீனத்து வடகலைத் தென்கலைக்கடனிலைகண்ட ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர்பாற் கல்விகற்ற பெருஞ்சிறப்புடையராவர். இச்சோமசுந்தரகுருமாணுக்கர் அட்டாவதானிபெரியசரவணக்கவிராயர். இராமநாதபுரம் இயற்றமிழா சிரியர் என்று பெயர்சிறந்து நன்னூற்குக் காண்டிகையுரையும், ஆத்தி சூடியுரையும், கொன்றைவேந்தனுரையும் இயற்றியவரும், தமிழ்க் கல்வியாணிரம்பிய சரவணப்பெருமாளையர் விசாகப்பெருமாளையரிவர்கட் குத் தமிழாசிரியருமான இராமாநுஜகவிராயர் இவர்மாணுக்கராவர். இவர் சேதுபதியா ல்ன்புபாராட்டப்பட்டவ ரென்பதுமுதலியவற்றை, "துங்கமிகுசேதுபதிமகிழுநேசன்சோமசுந்தரச்சுவாமிதாசன், சோடசவதானச்சரவணப்பெருமாட்சுயம்ப்ரகாசன்கையோலை" எனச் சரவணக்கவிராயரோலைத்தூக்கின்வருதலா னறிக. நன்னூல் இராமாநுஜ காண்டிகைக்கண், "தவக்கொழுந்தென்னமாதவத்தினர்துதித்துறூஉ சிவஞானதேசிகன்சேவடிக்கன்பூண், டவனூலுணர்த்திய வைந்திய லோர்ந்தனன், சோமசுந்தரனெனுந்தொன்னூற்குரவன்" எனவும், "தகைகெழுசோமசுந்தரகுருவருளுக், கென்னுலெனுமகத்தினைப்பலி யீந்து" எனவும் வருதலானும் இவை யுணரப்படும். இச்சோமசுந்தர குரு இயற்றியது திருக்கழுக்குன்றக்கோவை.

இராமாநுசகவிராயர் இவ்விராமநாதபுரத்தரென்பது அஷ்டாவ தானம் வீராசாமிக்கவிராயர் "முகவைவருசெல்வனெங்கோன் முறைத் தமிழாசிரியனிராமாநுசன்னுமுன்னுகவிராயன்" எனப் பாடுதலா னறிய லாம். இவரே அக்காலத்து முற்படத் தமிழ்நூல்களை அச்சிடத் தொடங்கியவர். தமிழிற்சிறந்த திருவள்ளுவர்திருக்குறளைப் பரிமே லழகருரையுடனும் அதற்குத் தெளிபொருள்விளக்கத்துடனும் அச்சி டத்தொடங்கினு ரிவரே. இவரே டூரு, தாம்ஸன்கிளார்க்கு, ரானஸ், போப், வின்ஸிலோ முதலிய பெரிய ஆங்கிலேயர்கட்குத் தமிழறிவை யூட்டியவர். வின்ஸிலோ அகராதி இவருதவியானே நிறைவேறியது.

இப்போதும் யூனிவர்ஸிட்டி லெக்ஸிகன் ஆபீசுக்குத் தமிழ்ப்பண் டிதராயமர்ந்து அதற்குரியசபையாராலும் சபைத்தலைவராலும் பல காலும் அறிவாலும் குணத்தாலும் புகழப்படுகின்றதமிழ்ப்பண்டிதரான என்னருமையம்மான்சேய் ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்கள் இவ் விராமநாதபுரச் சேதுபதிகளாலாதரிக்கப்பட்ட வித்வத்பரம்பரையின ராய் நம் மாட்சிபொருந்திய சேதுபதிமஹாராஜரவர்களன்புக்குரியரா யிவ்வூராராயிருத்தல் ஈண்டைக்குநோக்கத்தகும்.

தமிழிலுள்ள எல்லா நூல்களிலும் தொல்காப்பியம் திருவள்ளுவர் இரண்டும் மிகச்சிறந்தன. அவ்விருநூலையும் முதற்கண் உலகுக்கு அச்சிடத்தொடங்கினுரிருவரும் இச்சேதுநாட்டாரே. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தை நச்சினார்க்கினியருரையுடன் முதற்கண் அச்சிட் டுதவினுர் சேதுநாட்டு மழவராயனேந்தல் மகாலிங்கையர் என்பார். இவர் சென்னைச் சர்வகலாசாலைத் தலைமைப்பண்டிதராக இருந்தவர். திருக்குறள் 63 அதிகாரங்களைப் பரிமேலழகருரையுடனும், அதற்குத் தெளிபொருள்விளக்கத்துடனும், டூருதுரையின் ஆங்கிலமொழிபெயர்ப் புடனும் முதற்கண்வெளியிட்டவர் இவ்விராமாநுசகவிராயரே. இவர் பாற்பயின்ற டாக்டர்போப் தாமியற்றிய திருக்குறளாங்கிலமொழி பெயர்ப்புமுகவுரைக்கண்இவருடையகல்வித்திறத்தைப் பல்லாற்றுனும் புகழ்ந்துளர். கல்வியில்லாமல் நெடிதுகழித்துப் பின் கலைமகள்கோயில் புக்குப் பன்னுள்வேண்டியும் கல்விபெருது மனநொந்து உயிர்துறப்பா னெண்ணித் தங்கழுத்தை வாளாலறுக்கும்போது நாமகள்தோன்றி யனுக்கிரகித்ததனு லுடனே இவர்க்குக் கல்விவன்மையுண்டாயிற்றென் றும் பின் அறுத்தபுண்ணுறித் தழும்பாயிற்றென்றும் அதை, தாங் கண்

கூடாகக்கண்டதென்றும், இவ்வரலாறு அவர் பொய்யாவாயானே கேட்டதென்றும் டாக்டர்போப் தம் திருக்குறண்முகத்து வரைந்துளர்.

பெரியசரவணக்கவிராயர்:—இவர் சேதுநாட்டு முதுகுளத்தூரினர். இவர் அவதானசக்தியைப் பலரும்வியப்பர். இவருடையகல்விப்பெருமிதம் சவ்வாதுப்புலவருக்குமேம்பட்டது. இவர் சேதுமுதற் சென்னை வரை ஆங்காங்குள்ளபிரபுக்களாற் கொண்டாடப்பட்டுச் சம்மானிக்கப்பட்டவர். சோமசுந்தரகுருவினிடத் தளவிலாஅன்புபூண்டவர். சேதுபதிநன்றியையே எந்தப்பிரபு இடத்தும் வாயாரப்புகழ்ந்துபாடுபவர். இவர் ஒருவனைக் கெடவும் வாழவும் பாடவல்லவர். இவருடையசெய்யுணடை கற்றோர்க்குப் பெரிதும் இன்பம்பயப்பது. இவர்பாடிய பிரபந்தங்களின்பெயர்களையும் பிரபுக்கள்பெயர்களையும் இவர் அவர்பாற் பெற்றவரிசைகளையும் எண்ணியெழுதின் இவ்வியாசம் இடம்போதாதாதலாற், சேதுபதிசம்பந்தமாக இவர்பாடலிற்காணப்படுவனவற்றை ஈண்டைக்கோதுவேன்.

"அரசரிலுயர்ந்ததுரையாரெனிற்சேதுபதி
யாகுமவன்மணிவாயலி
லகத்தியமுனிக்குமதிகங்கற்றபேர்களா
யாயிரங்கவிவாணருண்
டவரிலொருசிறுவன்யான்பாடவறியேனென்
றகற்றிவிட்டார்களென்னை
யாதலாற்பூமியிற்சஞ்சரித்தேனின்
னகந்தனின்மகிழ்ந்தருள்வையே"

"மகாராஜராஜருந்திறைதருஞ்சேதுபதி
வாசற்கவிப்ரசங்கன்
வண்டமிழிலக்கணச்சோமசுந்தரகுருசு
வாமியடிமைக்குமடிமை"

"அட்டதிசைபணிசெயுஞ்சேதுபதிமணிவாச
லட்டாவதானசிங்கம்"

"வித்வசனசேகரன்சேதுபதிவாசலில்விளங்குநவரத்னதீபம்"

"மகபதிநராதிபதிநீதிபதிசேதுபதிவாசற்ப்ரசண்டவாக்கி"

"செயராமநாதனேதெய்வந்தனுக்கோடிதீர்த்தமேதீர்த்தமெங்கள்
சேதுபதியேராஜனெனவணங்கார்களைச்சீறிவாயைக்கிழித்து"

இவற்றால் இவருடைய ராஜபத்தியுங் குருபத்தியுமறியலாம். இவர்,

"சேதுபதிவாசற்ப்ரதானிமுத்திருளப்பசிங்கவேறெதிர்ந்துகாண்க
செந்தமிழ்க்காதற்ப்ரபந்தமொன்றன்மீதுசெய்துவந்தனமகிழ்ந்தே"

என்பதனாற் பிரதானி முத்திருளப்பபிள்ளைமீது காதலொன்று பாடியுள்ளாரென்று தெரிவது. மற்று மிவர்பாடியது பணவிடுதூது என் றொன்றுண்டு. இவர்வாக்குச்சாதுர்யத்தை,

"வாருநீர்யாரென்னவித்துவானென்னவுமதிமோசம்வந்ததென்றே
வாய்குழறிமெய்யெலாமிகநடுக்குற்றுநீர்வந்தகாரியமேதெனச்
சீருலாவியகாமதேனுவேதாருவேசிந்தாமணிக்குநிகர்வோய்
செப்புவசனத்தரிச்சந்த்ரனேயெனலுஞ்சினந்திருகணுஞ்சிவந்தே
ஆரைநீமாடுகென்மரமென்றுசொன்னதுமலாலரிச்சந்த்ரனென்றே
யடாதசொற்சொன்னையேயார்க்கடிமையாகினேனூர்கையிற்பெண்டுவிற்றேன்
தீருமோவிந்தவசையென்றுரைசெய்வெகுகொடியதீயரைப்பாடிநொந்தேன்
திருமன்றுணடுநின்றுநடமொன்றுபுரிகின்றதென்றில்லைநடராஜனே"

என்னும்பாடலா னூகித்தறிக. இவர் ஆங்காங்குநிகழ்த்தியவற்றை,

"அரியலூர்வீரன்மேற்பாடியவொருவீட்டையாயிரம்வீடாக்கிவைத்தோம்
அம்மைநாதன்பேரில்வண்ணம்படித்தவனையரசுநிலையிட்டுவைத்தோம்
ஆப்பனூர்க்குறவஞ்சிபாடியேகோடையுடனுடையும்விளையவைத்தோம்
ஆனந்தநாதனுக்குப்புதுச்சேரிதனிலழியாச்செல்வங்கொடுத்தோம்
கருதியசரதுநபாபுவையெதிர்வரச்சொலிக்காயிதமனுப்பிவைத்தோம்
கடலாடிமுத்துக்கறுப்பணன்வணந்தனைக்கற்றோர்க்கமுதமாக்கினோம்
காரைநகர்லக்ஷுமணமுதலிபுகழ்பெறநங்சடைக்கணூற்பார்த்துவிட்டோம்
கவித்தலந்தன்னின்முத்தயமூப்பனைக்கற்பகாலமுமிருக்கவைத்தோம்
வரிசைபெறுபஞ்சமால்பண்டாரமுத்யோகமாறுதிருக்கவைத்தோம்
மற்றுமவனுக்கிளையபிச்சாண்டிசெட்டிக்குவச்ரதேகங்கொடுத்தோம்
வாடும்பயிர்க்குத்திருக்கூடலூரிலேமழைபெய்யநாம்பாடினோம்
மகமதுத்தம்பிக்குநீடூழிசாகாவரத்தைக்கொடுத்துவிட்டோம்
திருவையாற்றுச்சுப்ரமண்யபிள்ளைக்குச்சிரஞ்சீவிதனையளித்தோம்
சேதுபதிவாசலவதானியாநம்மஹிமைதெரியாதபேருமுண்டோ
தெள்ளமுதுபோலவென்னுளமீதுபாடிவருசெந்தமிழ்நிறுத்தலாமா
சிவகங்கையரசுபுரிகவுரிவல்லவராசசெகமண்டலாதிபதியே"

என்னும் அரியபாடலா னறிந்துகொள்க.

இவர்புத்ரர் அருணாசலக்கவிராயர். இவர் சிவகங்கைக் கவுரிவல்லவ ராசரையும் கனிவாடித்தலைவரையும் பாடிய ஓலைத்தூக்கிற் சேதுபதி யைப் புகழ்ந்துளர்.

"கைக்கடாசலகோடிதருசேதுபதிராசகர்த்தன்வாசற்ப்ரசங்கம்
கருதுவிருதவதானிசரவணப்பெருமாட்கவீச்சுரன்பெற்றரத்னம்
கமலைநாமகள்வளர்நிதானியருணாசலக்கவிவலவனெழுதுமோலை"

"தடக்கடலிடப்புவிபுரக்குமகுடத்தரசரிற்பெரியசேதுபதிவா
சலிற்கனமகத்துவமிகுத்திடுசிதத்துவசனப்ரபலசற்சனபரன்"

எனவருதலா னறிக.

இவர்புத்திரர் சிறியசரவணக்கவிராயர்:—இவர் பெரியஅவதானி. இவர் பாடியன குன்றைச்சிலேடைவெண்பா, திருச்சுழியலந்தாதி, மதுரையமகவந்தாதி முதலிய பலவாம். இவர் சேதுவேந்தர்பாற் பல்லக்குமுதலியவரிசைபெற்றார்.

சுப்பிரமணியக்கவிராயர்:—இவர் சேதுநாட்டுச் சிவகங்கையைச் சார்ந்த ஆண்டுகோண்டான் என்ற ஊரினர். சேதுபதிமந்திரி கோட்டைத்தேவர்மீது திருமணக்குறவஞ்சிபாடியவர். இவர்கவித்திறம்யாரும் புகழ்வது. இவரை ஆண்டுகோண்டான்கவிராயர் என்று வழங்குவர். இசைப்பதங்கள்பாடுதலினும்வல்லவர். வடகலையினுங் கவிதைசொல்ல வல்லவர். இவர்பாற் கல்விகற்றவர் மழவராயனேந்தற் சின்னச்சாமி ஐயர் என்பார். இவ்வையர்பாடியது பெரியபுராணக்கீர்த்தனை.

கிருஷ்ணையங்கார். இவர் என்னருமைமாதுலர். சேதுபதிசின்னப் பிரதானி கிருஷ்ணையங்காருடைய பேரன்புதல்வர். அஷ்டாவதானத் தில் அதிகநிபுணர். வடமொழி தென்மொழி இரண்டினும் வல்லவர். சமயநூலாராய்ச்சி பெரிதுமுடையர். இவருடைய நுண்ணறிவோடு கூடிய வாதவன்மை, வடமொழிக்கடனிலைகண்டவரும் சேதுவேந்தரா லும் சேதுபதிமதிமந்திரி உலகம்புகழும் பொன்னுச்சாமித்தேவராலும் மிகவும் வெகுமானிக்கப்பெற்றவரும் பரதகண்டமுழுதும் புகழும் கல்வி அறிவொழுக்கங்கள்நிரம்பியவருமான மன்னார்குடி ராஜூசாஸ்திரிகளா லும் மெச்சப்பட்டசிறப்புடையது. இவர்கவித்திறத்தை யடியில்வரும் வெண்பாவா னுய்த்துணர்ந்துகொள்க.

"முக்காலோர்காலுக்குமுரிச்சிறப்புடைத்தென்
றெக்காலும்பேசவெழாரங்குப்— புக்காரும்
வண்டிருக்கப்பெற்றவருகவிராமன்பவனி
கண்டிருக்கப்பெற்றார்களேல்."

முக்கால் - பரலோகம். ஓர்கால் - உலகம். வண் திருக்கு அப்பு ஏற்ற - வளவியகண்ணினின்று ஆனந்தநீர் ஏற்றுநிற்க எ-று. இவர் சேதுபதியைப்பாடியவெண்பா:—

"சொன்னவருண்ணுவைத்துணிப்பேனவர்சிரத்தைச்
சின்னபின்னமாகச்சிதறுவேன்—முன்னுதமிழ்த்
தென்னன்முத்துராமலிங்கச்சேதுபதிபோலவொரு
மன்னனுளனென்றுண்மதித்து." என்பது.

முத்துச்சாமிஐயங்கார்:—இவர் என்னருமைமாதுலரும் எனது தமிழாசிரியருமாவர். இத்தமிழ்ச்சங்கத்தைத்தொடங்கிநடத்திய பெரிய தமிழபிமானியாகிய பாண்டித்துரைத்தேவர்க்கும் தமிழாசிரியர் இவரே. இவர்அதிபாலியத்திற் கன்னடநாட்டரசராகிய கிருஷ்ணராஜஉடையார் முன்பு கன்னடபாஷையிலே அஷ்டாவதானம்புரிந்து பல்லக்கு, குடை, முத்துமாலை, பொற்குவை இவை பரிசிலாகப்பெற்றவர். இவருடைய உரைவன்மையுங் கவித்திறமுங் கற்றார்பலரும் புகழ்வன. இவரியற்றிய நூல்கள், சந்திராலோகம், மணவாளமாமுனிநூற்றந்தாதி, நூற்றெட்டுத் திருப்பதிப்பதிகங்கள், குருகைக்கலம்பகமுதலியன. இத்தமிழ்ச்சங்கம் இவர்பாற்சிறப்பித்து நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடைத்து. என்னை யெனின், தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரான பாண்டித்துரைத்தேவர் இவர் மாணுக்கராதலானும், "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகையை முதற்கட்டொடங்கிநடாத்திய ஏழையேன் இவருக்கு அன்புள மருகரு மாணுக்கரு மாதலானும், எனக்குப் பின் அப்பத்திரிகையைச்சீர்பெறநடாத்தினுராகிய வித்வான் மு. இராகவையங்கார் இவர்திருக்குமாரர் ஆதலானும், அவர்க்குப்பின் இப்போது அப்பத்திரிகையை இனிதுநடத்தும் வித்வான் திரு. நாராயணையங்கார் இவர்மாணுக்கராதலானும், கலாசாலைப் போதகாசிரியராயுள்ள வித்வான் அரங்கசாமிஐயங்கார் இவர்மாணுக்கராதலானுமென்க. இவர் அளவிலாக்கருணையே ஏழையேனை இப்பேரவைக்கண் நிறுவியது. இவர் சேதுபதியன்னப்ரபாவத்தாற் றமிழ்

வளர்த்தவரென்ப தியான்கூறித் தெரியவேண்டியதன்று. இவர் அவ தானசக்தி திரிசிரபுரம் மஹாவித்வானும், இத்தமிழுலகுசெய்ததவப் பயனாகவிளங்கிய மஹாகவியும், நூற்றுக்கணக்கான பெருந்தமிழறிஞர்க் கெல்லாம் நற்றமிழாசிரியருமான மீனாக்ஷிசுந்தரநாவலரால் வியந்து பாராட்டப்பட்டசிறப்புடையது.

இத்தமிழ்வலாரன்றிச் சாத்தணிச் சரவணைப்புலவர், முத்துவேலா யுதக்கவிராயர், சுப்பிரமணியக்கவிராயர், கருங்குளம் சங்கரநாராயண அவதானி, சொக்குப்புலவர், நாகலிங்கப்புலவர், அநந்தகவி, மாசிலா மணிப்பண்டாரம், ஆவிடைநாதர், பெரியமுத்துமாரியப்பக்கவிஞர், திருப்புத்தூர் வாலசரசுவதி, சிறியமுத்துமாரியப்பக்கவிராயர், வேலா யுதக்கவிராயர், முத்துவீரப்பக்கவிராயர், நரசிம்மபாரதிமுதலிய பலர் செந்தமிழறிஞராய் இச்சேதுவேந்தரால் வரிசைபலபெற்று வாழ்ந்தன ரென்றும் தெரியலாம். "மொய்யார்கவிசூழ்முதுபாரின்முகந்துதானக் கையார்புனலானனையாதனகையுமில்லை" என்றபடி முற்காலந்தொட்டு இக்காலம்வரை சிறந்ததமிழ்ப்புலவராயினார் பெரும்பான்மையாக எல் லாரும் இச்சேதுபதிகள்வண்மைபெற்றனரேயாவர் என்பது சிறிது ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்துப் புலனாம்.

மன்னார்கோயிலில் வடமொழிக்கடனிலைகண்ட பிரும்மஸ்ரீ ராஜு சாஸ்திரிகளும், பெரியதமிழறிவாளரும் சிறந்த சைவானுஷ்டான சீலரும் உபகாரியுமாகிய நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரும் இச்சேதுவேந்தர் மதிமந்திரி உலகுபுகழும் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்கைவண்மைக் குப் பாத்திரரானசிறப்புப் பண்டே யாவருமறிந்தது.

இவ்வாறுமுகநாவலர்வெளியிட்ட அரியபெரியநூல்களனைத்தும், இச்சேதுவேந்தர்பொருளையே துணையாகக்கொண்டன என்பது அவ் வந்நூன் முகவுரையானும் சிறப்புப்பாயிரச்செய்யுட்களானும் நன் றுணர்ந்துகொள்ளலாம். முற்காலத்தும் சேதுநாடாண்டபாண்டிய

ராலே தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இக்காலத்தும் அந்நெறிதவறாது சேதுநாட்டுப்பாண்டியராலே இச்சங்கம் சீர்பெறநிறுவப்பெற்றது. தமிழ் என்றும் பாண்டியர்தமிழேயன்றோ? "வியாத்தமிழுடையான் பல்வேற்கடற்றானைப்பாண்டியன்" என்பது பழையவழக்கு.

அத்தகைப்பாண்டியர்க்குப்பின் அவ்வருமைப்பெயர்புனையத்தக்கார் இச்சேதுபதிமரபினரே என்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்கும். இச்சேதுபதிகள் தமிழ்நாட்டு அன்பும் ஆதரவும் உடையர் என்பதுமட்டுமன்றித் தமிழ்க்கல்விவன்மையுமுடையரென்பது, "கவி மதுர, வாக்குந்தழைத்தரகுநாதன்" என ரகுநாதக்கோவையிற் கேட்கப்படுதலானும், மாட்சிபொருந்திய மஹாராஜரவர்கள்திருப்பாட்டனாராகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள்முதலாக மூன்றுதலைமுறைச் சேதுபதிகள் இனியதமிழ்க்கவிவலவராயிருத்தல் இங்குள்ளார்பலர் கண்கூடாகக்கண்டதொன்றுதலானும் யான்வேறே புதிதாகஉரைக்கவேண்டுவதொன்றன்று. தளசிங்கமாலையினும் "கானையினீசர்பதம்போற்றி யேத்தி"என்றார். இதற்கேற்பவே தளவாய்சேதுபதி கானப்பேரெயில் ஈசரைப்பாடியபாடல்கள் அத்தலத்து இன்னும் வழங்குவன. அவகாசமின்மையால் அவற்றைப்பெற்று ஈண்டெழுதிக்காட்ட இயலவில்லை.

நம் மாட்சிபொருந்திய மஹாராஜரவர்கட்குத் திருத்தந்தையாரும் பெருங்கொடைவள்ளலுமாகியபாஸ்கரசேதுபதிமஹாராஜர் இத்தமிழின் பால்வைத்த அன்பு அவர்கள் இச்சங்கத்துக்களித்த பெருங்கொடையானும், பிறநாட்டரசரை இத்தருமத்தில் தூண்டிப்புரிவித்த நல்லுதவிகளானும், தமிழ்ப்புலவர்க்களித்த பெருங்கொடையானும் யாவரும் அறிந்ததேயாதலின், பெயர்த்துங்கூறவேண்டியதொன்றன்று. இவர்கள்து தமிழபிமானத்தையும், தமிழ்வண்மையையும் யான் பலகாலும் அனுபவித்துள்ளேன். பாஸ்கரசேதுபதிபண்ணிய புண்ணியமெல்லாந்திரண்டு ஒருருவெடுத்தனைய நம் சேதுபதிமஹாராஜர் அவர்கள் இச்சேதுராஜ்யாபிஷேகஞ்செய்தருளியகாலந்தொட்டு இத்தமிழ்நாட்டுத்

தம் பெருங்குலத்தோரொப்ப ஆராவன்புகாட்டி ஒவ்வொருசரஸ்வதி பூஜையினும் பெருந்தமிழ்ப்புலவரையழைத்தளிக்கும் பெருங்கொடையாமெல்லாங் கண்கூடாகக்கண்டதொன்றே. இதனை,

> "புலவரைப்போற்றுவதேசுலைவாணிக்குப்பூசையென்று
> நிலவரையாள்கின்றவேந்தரினின்போனினைந்தவர்யார்
> சலவரைப்போற்றுதல்செய்யாமலென்றுந்தலைசிறந்த
> நலவரைப்போற்றியசீராஜராஜநரேந்திரனே"

என்று யான் அன்பாற்பாடியுள்ளேன். இக்காலத்துள்ள சிறந்ததமிழ்ப் புலவரில் இச்சேதுபதிமன்னரை உற்றவாறுபுகழாதார் ஒருவருமில ரென்றுசொல்லத்துணியலாம். இதனால் இத்தமிழ்வளர்க்குந்தருமம் இம்மன்னர்குலதருமமென்பது தெளிவாம். இத்தகைத்தமிழ்வேந்தரைத் தலைவராப்பெற்றது இத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்குப் பெருஞ்சிறப்பேயாம்.

இத்துணையுங்கூறியவாற்றால் இச்சேதுநாடு முன்புதொட்டுத் தமிழாற்சிறந்ததென்பதும், சேதுவேந்தராதரவாற்றழைத்த தமிழாசிரியர் பலரான்மலிந்ததென்பதும், புண்ணியச்சிறப்புடன் தமிழ்வளர்த்தசிறப்பும் இதற்கேயுரியதென்பதும், பிற்றைக்காலத்தரசர் எல்லாரினும் இச்சேதுவேந்தரே தமிழபிமானிகளாய்த் தமிழ்காத்தவரென்பதும் நன்று புலனும். இத்தகைச்சேதுமன்னர்திருமரபும் அவர்போற்றும் திருத்தமிழும் தமிழ்வள்ளன்மையும் நீடுவாழ்கவென்று வாழ்த்துவதுடன் இத்தமிழ்ச்சங்கத்துக்கும் அதன் தலைவராயுள்ள நம் மஹாராஜரவர்கட்கும் எல்லாநன்மையுந்தந்தருளுமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவன்திருவடிகளைச் சிந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

ரா. இராகவையங்கார்,

ஸேதுஸமஸ்தானவித்வான்.

தமிழபிவிருத்தி.

Growth of Tamil Language.

கல்விச்சிறப்பு.

கல்வியும் அதன்பெருமையும், அது ஆடவர் பெண்டிருள்படப் புத்தியும் பகுத்தறிவும்வாய்ந்த மானிடர்யாவர்க்கும் இன்றியமையாத தென்பதும், நவீனநாகரிகத்துக்கிணங்க நமதுவாழ்நாட்களை வீணாக்கிக்கொள்ளாதுகழிப்பதற்கு அது மிகவும் அவசியமானதென்பதும் யாவரும் அறிந்தவிஷயம்.

"கண்ணுடையரென்பவர்கற்றோர்முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர்கல்லாதவர்"—குறள்.

மூன்றுவகைக்கல்வி.

கல்வியானது, ப்ரதமக்கல்வி, விசேஷக்கல்வி, உயர்தரக்கல்வி யென மூன்றுவகைப்படும்.

ப்ரதமக்கல்வி.

(Elementary Education.)

ஸகலஜனங்களும் தங்கள்வாழ்நாட்களைச் சரியானபடிகழிக்க மிகவும் அவசியமானகல்வியே பிரதமக்கல்வி எனப்படும். இதைப்பற்றி வியவகரிக்கும்பொழுது ஐரோப்பியர் 'Three Rs' என்று சுருக்கமாய்க்கூறுவார்கள். அதை (Reading) படித்தல், (Writing) எழுதல், (Arithmetic) கணிதம் என்று மூன்றாகப் பிரித்திருக்கின்றார்கள். நமதுதமிழில் இம்மூன்றையே எழுத்து கணிதம் என்று இரண்டுவகையாய் இன்னும் சுருக்கிச்சொல்லியிருக்கின்றார்கள். எழுதத்தெரிந்தவன் படிக்கத்தெரிந்தவனாகத்தானேயிருக்க வேண்டுமென்பதுபற்றியே "எண்ணுமெழுத்துங்கண்ணெனத்தகும்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மேற்கூறியவாறு எழுதப்படித்தல்; கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல்முதலான மிகவும் அவசியமானகணிதம்; ஜில்லா பூகோளசாஸ்த்ரம், சுகாதாரம், தேசச்சரித்திரம்முதலிய நாடோடியானவிஷயங்களைப்பற்றிப்போதிக்கும் படிப்புமுறை; இவை இவ்வினத்தைச்சார்ந்தனவாம். இவை யாவரும் அவசியம் அறியவேண்டியவை. இவற்றை எல்லோரும் அறியுமாறு கட்டாயமாகவும், ஏழைகளுங்கற்குமாறு இனமாகவும் கற்பிக்கவேண்டுமென்பது கனம் ஸ்ரீ கோகலேமுதலானமகான்களின் அபிப்ராயம். இக்கருத்தைக் கொண்டு அம்மஹான் நமது இந்தியசட்டமஹாசபையிற் ப்ரேரேபித்தமசோதாவானது, இப்பொழுது இச்சட்டத்தை ஊர்ஜிதப்படுத்தத்தக்கபருவகாலம் இந்தியாவுக்கு ஏற்படவில்லையென்றகாரணத்தைச்சொல்லி, அங்கீகரிக்கப்படாது நிக்ரஹிக்கப்பட்டது யாவரும்வருந்தத்தக்கவிஷயமே. என்னசெய்யலாம்? ஆயினும், இக்கல்வியின் அபிவிருத்திக்காக நமதுராஜாங்கத்தார் விசேஷப்பொருளுதவிசெய்வதாய்வாக்களித்து, அவ்வாறே இரண்டுவருஷகாலமாய்ச்செய்துவருவது மேற்கூறியகுறையை ஒருவாறுநீக்குகின்றது.

விசேஷக்கல்வி.

Secondary Education.

ஸாதாரணக்கல்வியால் ஒருவன் அறிவதைவிட இன்னும் அதிகமாய் அறிவதற்குஹேதுவானது விசேஷக்கல்வியெனப்படும். உள்ளதைக்காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு ஸாதாரணக்கல்வி மிகவும் அவசியமானது. எல்லோரும் 'உள்ளவர்கள்' ஆவார்களா? சம்பாதித்துத் தான்ஜீவிக்கவேண்டுமென்றநிலைமையில் அற்றைக்கூலிபெற்றுப்பிழைப்போர் எண்ணிறந்தோரல்லவா? இப்பெரும்பான்மையோர், யோக்யமாகவும் பிறருக்குத் தீங்கிழையாமலும் காலங்கழிக்க ஒருவழிவேண்டாமா? இவர்கள்பிழைப்புக்குப் பேருதவியாயுள்ளது விசேஷக்கல்வியாகும். விசேஷக்கல்விமுறையில் ஒவ்வொருவனுக்கும், அவனவன்புத்தித்திறமைக்கும் பிரியத்துக்குந்தக்கவாறு ஜீவனோபாயமான கலைகளையும், அவைகளுக்குவேண்டியசாஸ்த்ரங்களையும் போதிக்கவேண்டும். பௌதிகம், ரஸாயனம், உடல்நூல், க்ஷேத்ரகணிதம், பூகோளம், தேசச்சரித்திரம், ராஜாங்கமுறை இவைதவிரக்

5

கலைகளிற் க்ருஷிசாஸ்த்ரம், நெசவு, சாயவேலை,(Short-hand, Type-writing). சிற்பம், கொல்லர்வேலை, தச்சுவேலைமுதலானவைகளிற் சில, மாணுக்கர்களுக்குப் பிற்காலத்திற் பிழைப்புக்குச்சாதனமாகக் கற்பிக்கப்படவேண்டும்.

உயர்தரக்கல்வி.

(Higher Education.)

இது ஸர்வகலாஸபைக்குட்பட்ட காலேஜ்களிலும், இன்னும் உயர்ந்தகல்விஸ்தலங்களிலும் கற்பிக்கப்படவேண்டிய கல்விமுறை. மேற்கூறிய இருவகைக்கல்விகளில் ஸாதாரணக்கல்வி யாவருக்கும் அவசியமானதென்றும், விசேஷக்கல்வி பிழைப்புக்கு அவசியமானதென்றும் சொல்லப்பட்டன. ஆனுல் உயர்தரக்கல்விமுறையில் மேற்கூறிய பௌதிகமுதலான ப்ரக்ருதிசாஸ்த்ரங்களும், வைத்யம் க்ருஷி முதலானகலைகளும் விசேஷ ஆராய்ச்சியுடன் கற்பிக்கப்படவேண்டும். இவ்வுயர்தரக்கல்விகற்க எல்லோருக்கும் சௌகர்யங்களும் பொருளுதவியும் ஏற்படாவாகையாற் சிலராவது சரியானபடிகற்குமாறு தற்காலத்தில் மேனுடுகளிற்கற்பிப்பதுபோலச் சோதனைச்சாலைகள் ரஸாயனசாலைகள்முதலான் நவீனஸாதனங்களுடனும் கருவிகளுடனும் உயர்தரக்கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டும்.

இது தவிர, நமதுதேசத்தில் முற்காலம்முதல்வழங்கிவரும் ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ்முதலான பாஷைப்பயிற்சிக்கும், ஞானசாஸ்த்ரம், வானசாஸ்த்ரம், ஆயுர்வேதம்முதலான சாஸ்த்ரப்பயிற்சிக்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

மேற்கூறிய மூன்றுவகைப்பட்டகல்விமுறையே தேசக்கல்வி (National Education) எனப்படும்.

மேற்கூறிய தேசக்கல்வியை ராஜபாஷையாகிய ஆங்கிலத்திலேயே கற்பிக்கவேண்டியதா? அல்லது தமிழ்முதலான தேசபாஷைகளாற் கற்பிக்கலாமா? எவ்வாறுசெய்வது சுலபமாகவும் கல்விவிருத்திக்குச்சாதகமாகவுமிருக்கும் என்பதைப்பற்றி இனி இவ்வியாஸத்திற் சுருக்கமாய்வியவகரிக்கப்படும்.

தமிழபிவிருத்தி.

முற்காலம், தற்காலம், பிற்காலம் எனும் முக்காலங்களிலும் முறையே நமதுதமிழ்ப்பாஷையானது அடைந்த அடைகின்ற அடையவேண்டிய அபிவிருத்தியே தமிழபிவிருத்தி எனப்படும்.

நமதுதமிழ்ப்பாஷையானது ஆதிகாலம்முதல் ஒருதனிப்பாஷையென்றும், அது ஹிந்தி மராதி குஜராதிமுதலான இதரதேசபாஷைகளைப்போல ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்தாவது ப்ராக்ருதங்களிலிருந்தாவது உண்டான ஜன்ய (Derivative) பாஷையல்லவென்றும் தெரியவருகிறது. அது மிகப்பழமையானநிலைமையில் இவ்விதமான அபிவிர்த்தியடைந்திருந்ததென்று தெளிவாய்ச்சொல்லுவதற்கு இப்போது போதியஆதாரங்க ளகப்படவில்லை.

ஆயினும், சரித்திராரம்பகாலந்தொடங்கி ஆரியர்களால், தங்கள் மதஸித்தாந்தங்கள், புராண இதிஹாஸங்கள், உலகஉற்பத்தி, ஜீவோற்பத்தி, ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம், புனர்ஜன்மம், கர்மம், ஞானம்முதலான அதிபௌதிக (Metaphysical) ஸித்தாந்தங்களெல்லாம் த்ராவிடர் என்ற தமிழருக்குக்கற்பிக்கப்பட்டுத் தமிழ்நூல்கள்பலவும் ஆரியமத அபிப்ராயங்கள்நிறைந்தனவாகவே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும், ஆர்யர்கள் தங்கள் பாஷையிலுள்ள அபூர்வமானகருத்துக்களுக்குச் சரியானபதங்களைத் தமிழிற்கலந்தார்கள்.

அநேகதமிழ்நூல்களின்தலைப்பெயர்கள் வடமொழிப்பெயர்களாயிருப்பதும், அவைகளின் கதாம்சங்களும் வர்ணனைகளும் வடமொழிப்போக்கைப் பின்பற்றியனவாயிருப்பதும், அநேகதமிழ் நூலாசிரியர்கள் ஆரியகுலஞ்சேர்ந்த அந்தணர்களாகவும் ஆரியமதப் பிரிவினரான பௌத்த க்ஷமணமதத்தர்களாகவும் இருப்பதும் தமிழபிவிருத்திக்கு ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையின் விசேஷ உதவியைக் காட்டுகின்றன.

அவ்வாறே நமது தமிழபிவிருத்திக்குச்சாதனமாக இனிமேலும் ஸம்ஸ்க்ருதம் பேருதவிபுரியவேண்டும் என்பதும், அதன் உதவியின்றித் தமிழ் வேண்டுமளவு விருத்தியடையமுடியாதென்பதும் தமிழின் முற்காலசரித்திரத்தால்விளங்குகின்றன. இச்சரித்திரம் சுமார் கி. பி. 16-ம் நூற்றூண்டுடன் முடிவாகின்றது.

தமிழ்நூல்களென்று தற்காலத்தில் விசேஷமாய்க்கொண்டாடப் படும்நூல்களெல்லாம் அநேகமாய் கி. பி. 16-ம் நூற்றூண்டுக்குமுற் பட்டு எழுதப்பட்டனவாகவே காணப்படுகின்றன. பிறகு காலக் கொடுமையால்நேர்ந்தகோலத்தாலும், தமிழரசர்களின்நாசத்தாலும், மகமதியரின் உபத்ரவத்தாலும், ஆதரிப்போர்யாருமில்லாமல் தமிழ் க்ஷீணதசையடைந்து சுமார் 250 வருஷகாலம் இருக்குமிடமே தெரியாதுகிடந்தது.

தற்காலம்.

கி. பி. 1850-ம் ஆண்டுமுதல் தமிழின் தற்காலமெனக்கூறலாம். இத்தக்ஷிணதேசத்தில் ப்ரிட்டிஷ் அரசாட்சி ஸ்தாபனஞ்செய்யப் பெற்றதுமுதல் ராஜபாஷை ஆங்கிலமாயிருப்பினும், வ்யவஹாரபாஷை யும் தேசபாஷையும் தமிழாகவே இருந்ததாலும், ஸர்க்கார் ஆதரவு பெற்றகல்விச்சாலைகளில் தமிழ் கட்டாயமான உபபாடமாகவைக்கப் பெற்றிருந்ததாலும், தமிழ்க்கல்வியிலபிமானமுள்ளவர்கள் மறுபடி கஷ்டமில்லாமல் ஆராய்ச்சிசெய்யச் சௌகர்யங்கள் நேர்ந்தனவாத லாலும் மறுபடி தமிழ் சற்றுத் தலையெடுக்கத்தொடங்கிற்று.

இக்காலத்தில் முக்யமாயெழுதப்படும் க்ரந்தங்கள், ஸம்ஸ்க்ரு தம் இங்க்லீஷ்முதலான இதரபாஷைகளிற் சிறப்பாயுள்ளநூல்க ளின்மொழிபெயர்ப்புக்களும், அவைகளையனுசரித்துள்ள முதல் நூல்களும், நாவல்களும், நாடகங்களும், விசேஷமாய் மேனுடுகளில் வழங்கிவரும் பௌதிகம்முதலான ப்ரகிருதிசாஸ்த்ரங்களையனுசரித்த (Prose) வசனநூல்களுமாம்.

இக்காலத்தில் எழுதப்படும் காவிய (Poetry) ங்களிற்சில, முற்காலநூல்கள்போலத் தெளிவும், உயர்ந்தகருத்தும், இனிமையும் பொருந்தியிருக்கவில்லை.

இக்காலத்திற் காவியத்(Poetry)தில் முதல்நூல் யாதொன்றும் எழுதப்பட்டுப் புகழ்பெற்றதாகவுங் காணப்படவில்லை. எழுதப்பட்ட வைகளிற்சில பொதுவாகக் கடினநடை (Style) வாய்ந்தனவாகவும், வழக்கிலில்லாதுமறைந்த (Obsolete) பதங்கள் நிறைந்தனவாகவும், பொருட்சாதுரியத்தைக்குறைத்தாவது சொற்சாதுரியங்கள் அமைக் கப்பெற்றனவாகவும், சிலஇடங்களில், எளியநடையில் எழுதுவதாக

இலக்கணத்தைக்கெடுத்தும், இலக்கணமாய் எழுதுவதாயெண்ணி நடையைக்கடினமாக்கியும் எழுதப்பட்டனவாகவு மிருக்கின்றன.

ஆயினும், இவ்வளவுசீர்குலைந்தநிலைமையில் ஸ்ரீமான் சுந்தரம் பிள்ளை ரெங்கனுதம்முதலானவர்களின் அபிமானத்தாலும், ஆறுமுக நாவலர் தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் மஹாமஹோபாத்யாய சாமிநாதையரவர்கள் பாண்டித்துரையவர்கள் முதலானவித்வான்களாலும் ஒருவாறு உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

தேசவித்யா.
(National Education.)

தேசக்கல்வியைப்பற்றிக்கூறுமிடத்தில் அது இந்தியாவிற் பூர்வகாலம்முதல்வழங்கிவரும் இயற்கையானகல்வியல்லவென்றும், இந்தியாவில்வழங்கிவருங்கல்விமுறையை அடியோடு எடுத்துவிட்டுத் தற்காலத்தில் மேனுட்டில்வழங்கிவருங்கல்விமுறையை இந்தியாவிலும் அநுஷ்டிப்பதே இத்தேசத்துக்கு க்ஷேமகரமென்றும், இந்தியஞான சாஸ்த்ரம் தர்மசாஸ்த்ரம் மதசாஸ்த்ரங்களெல்லாம் நவீனநாகரிகங்களுக்கு ஒத்தவைகளல்லவென்றும், அவைகள் இந்தியாவானது இதரதேசங்களைப்போல உயர்நிலையடைய இடையூறாயிருக்கின்றனவென்றும், இந்தியாவும் பிறதேசங்களைப்போலக் கல்வியிலும் செல்வத்திலும் நாகரிகத்திலும் உயர்பதவியடையவேண்டுமானுல் எல்லாவற்றையுந் தொலைத்துவிட்டு மேனுட்டுக்கல்விமுறையைத்தான் முழுதும் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றும் சிலர் அபிப்ராயப்படுகின்றார்கள். இவ்வபிப்ராயத்தைக்கொண்டுதான், 1835-ம் வருஷம் வித்யாவிசாரணைக்கமிட்டிரிபோர்ட்டில் லார்ட் மெகாலே, "We must do our best to form a class who may be interpreters between us and the millions we govern, a class of persons, Indian in blood and colour, but English in taste, in opinions, in morals and in intellect" என்று சொல்லியிருக்கின்றார்.

அதாவது: "இந்தியாவில் நமது அரசாட்சிக்குட்பட்ட லக்ஷக்கணக்கானஜனங்களுக்கும் நமக்கும் மத்தியில் தர்ஜமாக்காரர்களாக ஒருவகுப்பினரை நாம் உண்டுபண்ணுவதற்கு, அவ்வகுப்பினர் பிறவியிலும் நிறத்திலும் இந்தியராயிருந்தபோதிலும் ஆசைகள் அபிப்ராயங்கள் ஒழுக்கங்கள் புத்தி இவைகளில் ஆங்கிலேய ஆசாரணையை

அனுசரித்தவர்களாகச்செய்ய நாம் வேண்டியமுயற்சிசெய்யவேண்டும்'' என்பதாம்.

இந்தியரை மெகாலே எவ்வளவு இழிவாயெண்ணியிருந்தார் என்பது யாவரும் அறிந்தவிஷயம்.

பம்பாய்க்கவர்னராயிருந்த ஸர் ஜார்ஜ்க்ளார்க் என்பவர், பம்பாய் ஸர்வகலாஸபைவருஷோத்ஸவத்திற்செய்த உபன்யாஸத்தில் மெகாலேயின்அபிப்ராயத்தைஆக்ஷேபித்துப் பின்வருமாறுகூறியிருக்கிறார். அதாவது:—"லார்ட் மெகாலேயின் அற்ப அபிப்ராயமானது மேற்கூறியதால் தெரியவருகின்றது. ஒருவகுப்பினரை முழுதும் ஆங்கிலேய ஆசரணையையனுசரித்தவர்களாகச்செய்வது எப்போதும் அசாத்யம். கல்விமூலமாய்ப் பூர்வகாலத்தவரான ஒருஜாதியாரின் அறிவையும் ஆசைகளையும் கொள்கைகளையும் அன்யஜாதியாருக்குத் தக்கபடி மாற்றுவதும் அசாத்யம்..........தேசக்கல்வியைப்பற்றி நிர்ணயிக்குமுன், அத்தேசத்தாருக்கு விசேஷமாயுள்ள இயற்கைக் குணங்களையும் தீர ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டும்'' என்பதாம்.

இதே அபிப்ராயத்தை ராம்ஸேமாகடனுல்ட் என்பவரும் பின்வருமாறுசொல்லியிருக்கின்றார். அதாவது:—"இந்தியாவில் நம்மால் உபயோகிக்கப்பட்டுவருங்கல்விமுறையானது, ஒன்று அல்ல இரண்டு தலைமுறைக்குமுந்திய அத்தேசச்சரித்திரத்தையும் இந்தியரின் ஆசாரங்களையும் கொள்கைகளையும் அறியாமல், அத்தேசத்தாரின் புத்தியானது சூன்யமானதென்றும், அதை எப்படிவேண்டுமானலுந் திருத்தலாமென்றும் தப்பெண்ணங்கொண்டவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது" என்பதாம்.

வீதாம் (Whetham) என்பவர் 'பாரம்பரையும் ஜனஸமூஹமும்' (Heredity and Society) என்றநூலில் 'ஒருஜாதியாரின் பலபிரிவினர்க்குள்ளே அநேகவித்யாஸங்கள் இயற்கையாய் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சரியானபடி யுபயோகிக்கவேண்டுமானல் அவைகளின் தன்மை கருத்து காலஅளவு முதலியவைகளுக்குத்தக்கவாறு வெவ்வேறுஸாதனங்களையே உபயோகிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

நமது சக்ரவர்த்தியவர்கள் 6—1—12ல் கல்கத்தா ஸர்வகலா ஸபையாரின் நல்வரவுப்பத்திரிகைக்கு விடையளிக்கும்பொழுது "நீங்கள் உங்களுடைய பூர்வவித்யைகளை யாதரிக்கவேண்டும்; அத னுடன்மேனாட்டு நவீனசாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸிக்கவேண்டும்" என்றார்.

இவ்வபிப்ராயங்களையனுசரித்தே இந்தியராஜாங்கத்தார் வித்யா விஷயமாய்த் தாங்கள் கைக்கொண்டமுறையை 1913ம்௵ பிப்ரவரி மீ 13-ந்தேதி தாங்கள்செய்ததீர்மானமூலமாய்ப் பின்வருமாறு தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அதாவது:—

(1) இப்பொழுதிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களின் நிலைமையைப் பலப்படுத்தவேண்டும். இன்னும் பல பள்ளிக்கூடங்களேற்படுத்தும் வரை அவ்வாறுசெய்யத் தாமதிக்கலாகாது. அப்படித்தாமதிப்பதாற் புதிதாயேற்படும்பள்ளிக்கூடங்கள், சரியானபோதனமுறையறிந்த உபாத்யாயர்கள்கிடைக்காமற் பலக்குறைவடையும்.

(2) போதனமுறையறிந்தஉபாத்யாயர்கள் கிடைக்கக்கிடைக்க ப்ரதமக்கல்வியையும்,உயர்தரக்கல்வியையும்,கைத்தொழில்கள் தோட் டப்பயிற்சி பூகோளம் முதலியவற்றையும், வெளியேசென்று இயற்கையமைப்புக்களைப்பார்த்து அவைகளின் தன்மைகளைக்கற்பித் தல்முதலான உபயோகமானபோதனைகளையும் விருத்திசெய்யவேண் டும்.

(3) இந்தியமாணுக்கர்கள் அயல்தேசம்போகாது இந்தியாவி லேயே விசேஷக்கல்விகற்கச் சௌகர்யங்களெல்லாம், கலாசாலைகள் சோதனைச்சாலைகள்முதலியன ஸ்தாபிப்பதுமூலமாய்ச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்; என்பதேயாம்.

மேற்கூறியவைகளினின்றும் நாம் அறிந்துகொள்வதாவது, தேசக்கல்வி (National Education) என்பது, நமதுதேசநடையுடை பாவனைகள் ஆசாரங்கள் கொள்கைகள்முதலான யாவற்றையும் அடியோடுஅழித்துவிட்டு ஆங்கிலமாக்கிவிடுவதென்பதல்ல; நமது பூர்வநூல்களையும், பூர்வஆசாரங்களையும் ஆதரிப்பதுடன் நவீனநாக ரிகசாஸ்த்ரங்களையும் நமதுதேசஅபிவிருத்திக்கும் க்ஷேமத்துக்கும் சாதனமாக அப்யஸிக்கவேண்டுமென்பதே தேசக்கல்விமுறை; என் பதாம்.

தேசபாஷை.

Vernacular.

இனித் தேசபாஷையைப்பற்றி விசாரிப்போம். மக்களைப்பெற்றெடுத்து மார்மேலும் தோள்மேலும்போட்டுவளர்க்குங்காலம்முதல், தாய்தந்தையரும் உற்றார் உறவினரும் குழந்தைகளுக்குக்கற்பிக்கும் பாஷையே தாய்ப்பாஷை அல்லது தேசபாஷை எனப்படும். நமக்கு அது தமிழாகவேயிருக்கிறது.

கல்விஸாதனம்.

Medium of Education.

நமது தேசக்கல்வியானது இப்போதுவழங்குகிற முறைப்படி ஆங்கிலத்திலேயே கற்பிக்கப்படவேண்டியதா? அல்லது நமதுதாய்ப் பாஷையிற் கற்பிக்கப்படலாமா? இதை விசாரிப்பவர்கள், அபிமான வாதிகள் (Sentimentalists) என்றும், யுக்திவாதிகள் (Rationalists) என்றும் இருவகுப்பினராவர். தமிழ் நமதுபாஷையென்ற அபிமானத்தாலும், ஆங்கிலம் அன்யபாஷை என்ற அபிமானக்குறைவாலும் தமிழே கல்விக்குச்சாதனமாகவேண்டுமென்றுகருதுபவர் சிலர். இருதரப்பிலும் வேண்டுமளவு ஆக்ஷேபஸமாதானங்கள்சொல்லலாமாகையால், அதைப்பற்றி இங்குவிரிக்கவில்லை. ஆனால் இங்குமுக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டியதொன்றுண்டு.

இப்பொழுது ராஜபாஷையாய்வழங்கிவரும் ஆங்கிலத்தையே வழக்குப்பாஷை அல்லது தேசபாஷையாகவும் செய்துவிட்டால், தமிழ்ப்பாஷைதானெதற்கு? இரண்டுபாஷைகளைவாசித்து வீண் காலங்கழிப்பதேன் என்று சில உத்ஸாகபுருஷர்கள் தர்க்கிக்கக்கூடும்.

இவர்கள்சொல்லுவதும் சரியானவழக்குத்தான். ஆனால் நமது தேசத்திற் கல்வியை யாவருக்கும் ஆங்கிலத்திலேயேகற்பிக்க முடியுமா? நமதுதேசம்முழுமையும் ஆங்கிலமாகவேமாறிவிடுமா? அக்காலமும் கிட்டத்தக்கதா? தேசபாஷையாகவாவது நியாயஸ்தலங்கள்முதலான ராஜஸ்தலங்களில் வ்யவஹாரபாஷையாகவாவது ராஜாங்க உதவிபெற்றகல்விஸ்தலங்களில் உபபாஷையாகவாவது ஆதரிக்கப்படாதபோதிலும் நமது தமிழ்நாட்டில் இப்பொழுது

வழங்கிவரும் தெலுங்கு மஹாராஷ்ட்ரம் துளு ஸௌராஷ்ட்ரம் முதலானபாஷைகள் எவ்வளவோவருஷங்களாகியும் வழக்கினின்றும் மறையவில்லையென்பது யாவரும் கவனிக்கத்தக்கவிஷயமாம். இதே மாதிரி எவ்வளவு சீர்குலைந்தாலும், எவ்வளவுகாலஞ்சென்றாலும், நமது தமிழ்ப்பாஷையானது மாண்டுவிடுமென்று கொஞ்சமேனும் எண்ணத்தக்கதில்லை.

நமது தேசத்திற் கல்வியில்லை.

நமது தேசத்தில் ஸர்வகலாஸபைகள் ஸ்தாபனமாய்ச் சுமார் 50 வருஷங்களுக்குமேலேயே ஆகின்றன. இப்பொழுது நமதுநாட்டில் ஆங்கிலம் எழுதப்படிக்கத்தெரிந்தவர் 1000-க்கு ஆறுபேர் எனக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்களில் உயர்தரக்கல்வியும் கலா சாலைக்கல்வியும் படித்தவர்கள் 1000-க்கு ஒருவர்கூட இருப்பதரிது. நமது இந்தியாதேசஜனசங்கியை சுமார் $31\frac{1}{2}$ கோடியெனவும், நமது தமிழ்நாட்டில், தமிழ்பேசுபவர்தொகை சுமார் கோடியேஅறுபது லக்ஷம் எனவும் கணக்கிட்டிருக்கின்றார்கள். உலகத்தில் மொத்தம் தமிழ்பேசுபவர்தொகை 2 கோடியாம். இதிற் படித்தவர்களுக்கும் படியாதவர்களுக்குமுள்ளதாரதம்யம் இவ்வளவென்று நாமெல்லோரும் நன்றாயறிந்துகொள்ளலாம். 50வருஷங்களுக்குமேல் உழைத்தும் 1000-க்கு ஒருவன்தான் ஆங்கிலசாஸ்திரப்பயிற்சியுடையவனென்று ஏற்படுமானால் மற்ற 999 பேர்களையும் ஆங்கிலப்பயிற்சியுள்ளவர்களாகச்செய்ய எத்தனை நூற்றாண்டுகளாகும்? அப்படியேற்படும்வரை எத்தனையோதலைமுறைஜனங்கள், ஆங்கிலம்பயிலாக்குறையால் நவீன சாஸ்த்ரங்களையும் கலைகளையும் அறிந்து அவைகளின்பயனை அநுபவிக்கவழியில்லாமல் அறியாமையென்னும் அந்தகாரத்தினடுவே கிடந்தல்லவோ உழலவேண்டும்.

ஆங்கிலப்பயிற்சியிலுள்ளகஷ்டம்.

சாதாரணமாய் ஆங்கிலமாணுக்கர்களுக்கே தங்கள் சொந்தப் பாஷையிலுள்ள எழுத்துக்கூட்டலுக்கும் உச்சரிப்புக்குமுள்ள யாதொருவிதிக்குமுட்படாத அஸம்பந்தங்களையறிய 5, 6 வருஷங்களாகின்றனவாம். ஒரு அக்ஷரத்துக்குப் பல ஒலியும், ஒரு ஒலிக்குப் பல அக்ஷரங்களும்வாய்ந்த இவ்வழகியபாஷையைத் தமிழ்ப்பாஷையைத் தாய்ப்பாஷையாகக்கொண்ட நமதுமாணுக்கர்கள் அறிய 10

அல்லது 12 வருஷங்களாகும். ஆங்கிலத்திற் பெரியவித்வான்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வோர்கூட ஒரேவார்த்தையைப் பலவிதமாய் உச்சரிக்கின்றார்கள். சந்தேகம்வந்த இடத்தில் அகராதிகளைப்பார்த்தால் அவைகளும் ஒன்றுக்கொன்று வித்யாஸப்படுகின்றன. இவ்வளவுலக்ஷணத்துடன்கூடியபாஷையை நமதுமாணாக்கர்கள் ச்ரமப்பட்டுக் குறைந்தது 10 வருஷமாவதுபடித்தபிறகுதான் அதிலுள்ள நூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டியிருக்கின்றது. ஆதலால் 16 வயதுள்ள ஆங்கிலமாணாக்கன் இவ்வுலகஅமைப்பு, சரித்திரங்கள், சாஸ்த்ரங்கள், கலைகள்முதலானவைகளில் எவ்வளவு அறிகின்றானோ அவ்வளவு அறிய நமக்கு 20 வயதிற்கூட முடியவில்லை. இவ்வளவுக்கும் எவ்வளவு பொருட்செலவும் காலச்செலவும் ஆகின்றன! ஆங்கிலமே கற்கவேண்டாமென்பது என்கருத்தல்ல! பொருளுதவியும் இதர சௌகரியங்களும்வாய்ந்த சிலராவது ராஜபாஷையாகிய ஆங்கிலம் படித்தால்தான் நமதுதேசத்துக்கு க்ஷேமம். அவ்வாறு சௌகர்யங்கள்வாய்க்காதபலரும், எல்லாவற்றையும் அறியவும் ஒருவழி வேண்டுமே. அதற்காகத்தான் நமது தாய்ப்பாஷையாகிய தமிழ்ப் பாஷைமூலமாய் ஸகலநூல்களையும் கலைகளையும் கற்பிக்கவேண்டும்.

மேற்கூறியவைகளினின்றும் நாம் முக்யமாய்க்கவனிக்கவேண்டியதாவது,—நமதுதேசக்கல்விவிருத்தியடைந்து, நமதுதேசத்தார்களிற் பெரும்பான்மையோர் கல்விகற்று, நவீனசாஸ்த்ரங்களையறிந்து, கலைகளை அப்யஸித்து, மற்றத்தேசத்தார்களைப்போலவே நமதுதேசத்தாரும் உயர்பதவியடையவேண்டுமானால் நமது தாய்ப்பாஷைமூலமாய் எல்லாவற்றையும் கற்பிக்கவேண்டியமுறையைஸ்தாபித்து, நமது ஸர்வகலாஸபைப்பரீக்ஷைகளிலும் ஸர்க்கார் ஆதரவுபெற்றகல்விஸ்தலங்களிலும் தமிழை மறுபடி கட்டாயமாக்கவும் முயற்சிசெய்ய வேண்டியதே.

ஒருதேசம் நல்லநிலைமையடையவேண்டுமானால் அதிலுள்ளோர் நல்லநிலைமையிலிருக்கவேண்டும். அதற்குக் கல்வியே ப்ரதானமென்பது யாவரும் அங்கீகரித்தவிஷயம். ஆகையால் தமிழ்நாடு விருத்தியடைய நமதுநாட்டிலுள்ளோர்யாவரும் கற்றவர்களாயிருக்கவேண்டும். தமிழ்நாடுமுழுதும் ஆங்கிலபாஷையாய்முடிவது அசாத்யமென்று முன்னமேயேகூறப்பட்டிருக்கின்றது. லார்ட் மெகாலே

என்பவர், கல்விக்கு ஸாதனமானபாஷையைப்பற்றிக்கூறும்பொழுது சிலகாலம் ஆங்கிலமூலமாய் இந்தியாவிற் கல்விகற்பிக்கவேண்டும் என்றும், லத்தீன் க்ரீக் முதலானபாஷைகளைச் சிறிதுகாலம் ஸாதனமாகக்கொண்டதால் இங்கிலாந்தில் ஆங்கிலம் எவ்வாறு அபிவிருத்தியடைந்ததோ அவ்வாறே இந்தியாவிலும் ஆங்கிலபாஷா ஸாதனத்தால் அத்தேசபாஷைகளும் அபிவிருத்தியடையுமென்றும் சொன்னார். எந்தப் பாஷையிலும் ஏதோ நாலைந்துபேர்களைக்கொண்டு நூல்களைத் திடீரென்று இயற்றிவிடலாமென்பது அசாத்யம். பாஷைகள் தானேவளரவேண்டும். இப்பொழுது அனுஸரிக்கும்முறையானது தாமதமானதாயினும் காலக்ரமத்தில் இந்தியதேசபாஷைகளிலும் உயர்ந்த நூல்கள் ஏற்படுதற்கு ஹேதுவாயிருக்கும்: இம்முறையால் இந்தியாவிலும் கல்வியிற்சிறந்த ஒருவகுப்பினரை உண்டுபண்ணமுயற்சிக்கின்றோம். இன்னும் இருபதுவருஷத்தில் ஆயிரக்கணக்கான இந்தியர்கள் ஆங்கிலபாஷாஞானமும் சாஸ்த்ரஞானமுமுடையவர்களாவார்கள். அவர்களிற் சிலராவது ஆங்கிலமூலமாய்த் தாங்களறிந்த அறிவைத் தங்கள்தாய்ப்பாஷைகளில் வெளியிடப் போதுமானசாமர்த்தியமும் உத்ஸாகமும் உடையவர்களாவார்கள். இந்தியாவில், தேசபாஷைகளில் நூல்கள் ஏற்படுவதற்கு இதுதான் சரியானவழி என்பது என் அபிப்ராயம்.

இதனால் வித்யாவிசாரணைக்கமிட்டியார், 1835-ம்ஞுபிரசுரித்த அறிக்கைப்ப்ரகாரம் இந்தியாமுழுமையும் எக்காலமும் ஆங்கிலபாஷையைமாத்திரம் கற்பிப்பது என்று அபிப்ராயப்படவில்லை; அந்தநிலைமையில் ஆங்கிலமூலமாய் மேனாட்டுச்சாஸ்த்ரப்பயிற்சியை இந்தியாவிலுங்கற்பித்துச் சிறிதுகாலத்தில் அப்பயிற்சியால் இந்தியபாஷைகளும் அபிவிருத்தியடையவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்பதே அவர்கள் அபிப்ராயம்.

தமிழும் ஸர்வகலாஸபையும்.

Tamil and the University.

தமிழ்ப்பாஷையானது கட்டாயபாடமாயிருந்ததையெடுத்ததும், அதைக் கட்டாயமாய்ச்செய்ய நமதுஸர்வகலாசபையார் மறுத்ததும், தேசபாஷாஸம்பந்தமில்லாமலே உயர்தரக்கல்வியை முற்றக்கற்கலாமென்று ஏற்படுத்தியதும், தமிழபிமானிகள்யாவரும் வருந்தத்தக்கதே. பிழைப்புக்கே மன்றாட்ட (Struggle for existence)மாய்க் கிடக்கும் இக்காலத்திற் கல்வியிலாகாவிற்கூடக் கட்டாயமாய் நமது தேசபாஷையை நாம்வாசிக்காவிட்டால் எப்பொழுது நாம்வாசிக்கப் போகின்றோம். B. A. வகுப்புமுடியத் தமிழ்வாசித்தாலும் பின்னல் அதை அபிவிருத்திசெய்யவேண்டிய உத்ஸாகமும் ஸாவகாசமுமுள்ளவர்கள் சிலர்தான். அப்படியிருக்க ஸர்வகலாஸபையாரே அந்த

அபிமானிக்காவிட்டாற் பின்பு அதைப்படிப்பவர்யார். இது நமதுதேச பாஷைக்குநேர்ந்திருக்கும் பெரிய ஆபத்து. இதனால், தமிழ்ப்பாஷை நசித்துப்போகாவிடினும், அதன்கௌரவமும் உருவும் குலைந்து போம். எல்லாம் ஆங்கிலமாய்முடியுங்காலம் எக்காலமோ; அக்காலம் வரை உலகத்தின்கண்ணுள்ள அற்புதங்களைத் தமிழர்யாவரும் அறியயாதொருமார்க்கமுமில்லாமலிருக்கின்றது. ஆங்கிலங்கற்ற நமது தேசத்தார்க்குத் தமிழில் தாங்களறிந்தவைகளை இயற்றப்போதுமான தமிழறிவு இல்லையாயின் அவர்கள்கற்றகல்வி அவர்களோடு நசித்துப் போகின்றது.

தேசபாஷையின் அபிவிருத்தியின்பொருட்டு நமதுசென்னை ராஜாங்கத்தார் வருஷாவருஷம் 36ஆயிரம் ரூபா செலவிடப்போவதாகவும், அதையனுசரித்தே சீமையிலிருந்து ஸம்ஸ்கிருதவித்வான் ஒருவரைத்தருவித்திருப்பதாகவும், அவருக் குதவியாகத் தேசபாஷா வித்வான்கள் அறுவர் நமதுஸர்வகலாஸபையாரால் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அறிகிறோம். இவ்வளவாவதுசெய்திருப்பதைப்பற்றி நாம் நன்றிபாராட்டவேண்டியதுதான்.

முன்கூறியபடி ஸர்வகலாஸபையின்தீர்மானத்தால் நமதுதேச பாஷைக்குநேர்ந்திருக்கும் ஆபத்தைநீக்கவும், முன்போலவே நமது தேசபாஷையைக் கட்டாயமாய் உபபாடமாகவாவது ஆதியோடந்தமாய் நமதுஸர்வகலாஸபைப்பரீக்ஷைகளில்வைக்கவும், முன்கூறிய முறைப்படி சாதாரணக்கல்வியையும் விசேஷக்கல்வியையும் தேசபாஷைமூலமாகவே கற்பிக்கவும், உயர்தரக்கல்வியில் தமிழை உபபாடமாகவாவதுவைக்கவும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று நமதுஸர்வகலாசபையாரையும் ராஜாங்கத்தாரையும் நாமெல்லோரும் தனித்தனியாகவும், தமிழ்ச்சங்கம்போன்ற மஹாஸபைகளின் தீர்மானங்கள்மூலமாகவும் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

நமதுதமிழ்ச்சங்கமும் தமிழ்ப்பாஷையும்.

முற்காலத்தில் முச்சங்கங்கள் இருந்தனவென்று நமதுதமிழ் நூல்களில் ஆங்காங்குக்காணப்படுங்குறிப்புக்களால் நாம் அறிகின்றோமேயொழிய அவைகளைப்பற்றிய காலவரையறை, தன்மை, அமைப்பு, சரித்திரம் முதலானவிவரங்களைக் கோவையாகவும் தெளிவாகவும்அறியப் போதுமானவழியில்லை.

நமதுதமிழ் இவ்வளவு சீர்குலைந்திருக்கையில், சென்ற 14 வருஷங்களாய் நமதுதமிழ்ச்சங்கம் நமதுபாஷாபிவிருத்தியின்பொருட்டுச் செய்துவரும் முயற்சி யாவரும் ஸந்தோஷிக்கத்தக்கதே.

இச்சங்கத்தை இந்நன்னிலைமைக்குக்கொண்டுவர விசேஷமுயற்சியும் உதவியுஞ்செய்துவரும் அபிமானிகளின் அனுமதியை எதிர்

பார்த்து நமதுதமிழ்ச்சங்கத்தில் அவசியம்செய்யவேண்டிய சில ஏற்பாடுகளை எடுத்துரைப்பது ஸமயோசிதமென்றே எண்ணுகின்றேன்.

தெலுங்குதேசத்தில் ஆந்த்ரகலாசாலையொன்றும், ஹரித்வாரத்தில் குருகுலம் என்ற கலாசாலையொன்றும் நடத்திவருகின்றார்கள். அவைகளில் நவீனபோதனுமுறைப்படி சாஸ்த்ரங்களும், கலைகளும், உலகஅறிவும் முறையே தெலுங்கிலும், ஹிந்தியிலும் கற்பிக்கின்றார்கள். 'ஈயம்பூச Salammonia போடு' என்றால்தான் ஈயம்பிடிக்கும் என்பதும், 'நவச்சாரம்போடு'என்றால், பிடிக்காது என்பது முண்டா. Salammonia என்பதைப்போன்ற ஆங்கிலபதம்அறிய எவ்வளவு காலம்செல்லும். மேற்கூறியகலாசாலைகளின்போதனுமுறைகள் நன்றாயிருக்கின்றனவாம். அவைகளைநன்றாயறிந்து நமது தமிழ்ச்சங்கத்தைச்சார்ந்த கல்விச்சாலையையும், ஒருபெரியகலாசாலையாகமாற்றி மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டிய ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும்.

சங்கக்கலாசாலையில் இப்பொழுது சுமார் 25பிள்ளைகள்தான் படிக்கின்றார்களாம். இவர்கள் தமிழையும், தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் 7வருஷம்படித்துவிட்டுவெளியேறினால் தமிழ்ப்பண்டித உத்யோகம்கிடைத்தாலொழிய இவர்களுக்கு வேறு எவ்விதஜீவனோபாயத்துக்கும் அவர்கள்கற்றகல்வி பயன்படமார்க்கமில்லாதுபோகின்றது. ஆகையால், தமிழ்ச்சங்கக்கல்விச்சாலையில் மாணுக்கர்சேருவது அரிது என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. நான் முன்கூறியவாறு ஜீவனோபாயத்துக்குதவியான க்ருஷி, சிற்பம், நெசவு, சாயம், Typewriting, Shorthand முதலானகலைகளையும், அவைகளையறிதற்குக்கருவியான சாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டிய போதனுமுறைகளையும் ஏற்படுத்துவோமானால், பலாப்பழத்துக்கு ஈப்பிடித்துவிடவேண்டுமா' என்ற பழமொழிப்படி தானே மாணவர்கள் வருவார்கள்.

பழையநூல்களை யாராய்ச்சிசெய்து அவைகளின் சிறப்பையும் நமதுபூர்வீகர்களின்பெருமையையும் அறிந்து அவ்விதஅறிவைக்கொண்டே நமதுநிலைமையையும், நாமும் இதரநாகரிகதேசத்தார்களைப்போலவே ஒருபூர்வஜாதியாரின்ஸந்ததியார்கள் என்றபெருமையையும் பாராட்டவேண்டும். இவ்விதப்பெருமைக்குச்சாதகமாக

நமதுசங்கம் உயர்கல்விகற்பிப்பதுடன் சாதாரணமாய் நவீனநாகரிக ரீதியானகல்வியையும் கற்பிக்கவேண்டியஏற்பாடுசெய்வதும் நமது சங்கத்தின் முக்யகருத்தாகும்.

இக்கருத்தைக்கொண்டு நமது சங்கஅபிவிருத்தியிலும் நமது தமிழிலும் அபிமானமுள்ள தனகனவான்களும் பண்டிதர்களும் வேண்டியமுயற்சிசெய்வார்களாகில், சிறிதுகாலத்தில் நமதுதேசமானது கல்வியிலும் செல்வத்திலும் சிறப்புற்று இதரதேசங்களைப் போலவே உயர்பதவியடையுமென்பதிற் கொஞ்சமேனும் ஐயமில்லை.

R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B.A., B.L.

உ

செந்தலைச்சிலாசாசனங்களைப்பற்றிய சிலசந்தேகங்கள்.

செந்தலைச்சிலாசாசனங்களின்சிலபாகங்கள் பின் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

I. (13) எண்கிளிருங்கிளையு(7)மேறற்கரியவே(8)
வண்கைச்செருமாறன்வாள்(1)காய்த்தி(2)- விண்படர்வான்
சேய்நாடு(3)தாழூர்ந்தமாநாடக்(4)கண்ணனூர்க்
கோனுடர்(5)புக்கொளித்தகுன்று(6).

II. (14) ஏறி(7)விசும்புமிருநிலமாய்த்தென்பவான்(8)
மாறன்செருவேன்(1)மறங்கனன்று(2)—சிறக்(3)
கொடிமாடத்தண்கொடும்பைக்(4)கூடாதமன்னர்(5)
நெடுமாமதிலிடிந்தநீறு(6).

III. கீழார்க்கூற்—றத்துப்பவ—தாயமங்க—லத்து அமருண்—ணிலை ஆயின—குவாவங்காஞ்ச—ன்பாடினபாட்டி—த்தான்மேலன எல்லாம்.

மேலெழுதியிருப்பவற்றிற் சிலசந்தேகங்கள் எனக்குத் தோன்றியிருக்கின்றன. தெளிந்துகொள்ளவிரும்பி இவற்றைப்பற்றிச் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு எழுதலானேன்.

முதற்சந்தேகம்:—(III) "கீழார்க்கூற்"....என்றபாகத்தை ஒருவர் வெண்பாவென்றுகுறித்திருக்கிறார். யாராவது அதை வெண்பாவாக அமைத்துக்காட்டுவார்களா? அதில் ஏதாவது ஒருபாகத்தை வெண்பாவின்பாகமாகக்காட்டினாற்போதும்.

இரண்டாவதுசந்தேகம்:—(II) இவ்வெண்பாவின்முதன்மொழி 'ஏறி' என்பதை 'எறி' என்று ஒருவர் எழுதிக்காட்டியுள்ளார். அவ்விதம் எழுதிவாசித்தால் எதுகையிலக்கணம், சீரிலக்கணம், தளையிலக்கணம்ஆகியமூன்றிலக்கணங்களும் பிழைக்காவோ?

மூன்றாவதுசந்தேகம் :—மேற்கண்டபாட்டுக்களின் பொருளைப் பற்றியது. பின் நான் எழுதியிருக்கும்பொருள் பிழையுற்றதா? அன்று? என அறியவிரும்புகிறேன். இவற்றிற்கு வேறுபொருள் வேறொருவர் எழுதியிருப்பதைப் படித்திருக்கிறேன்.

முதல்வெண்பா:—ஈகைபொருந்தியகரத்தையுடைய போர்வீரன் மாறனதுவாள்(1) கோபித்துச்சாடியதனால்(2) ஆகாயத்தையளாவும் உயர்ந்ததூரதேசத்தை(3) அவர்கள் ஏறியகுதிரைகள் தேட (அதாவது: அவர்கள்குதிரைகள்இறக்க)(4) கண்ணனூரிற்போர்செய்த கோனாட்டுமனிதர்கள்(5) (போர்க்களத்தைவிட்டோடிப்) புகுந்தொளித்துக்கொண்டமலைகள்(6) பெரியகரடிக்கூட்டங்களும்(7) ஏறுவதற்கரியன(8).

அதாவது: கண்ணனூர்க் கோனாட்டுப்போர்வீரர்களின்குதிரைகள்மாள, அவ்வீரர்கள் மிக்கவருத்தத்துடன் அடுத்தமலைகளுக்கு ஓடி அவற்றிலேறி யொளிந்துகொண்டார்கள் என்றபடி.

இரண்டாம்வெண்பா :— மாறனது சமர்க்களத்துவேல்(1) கோபங்கொண்டு(2) சீறியதும்(3) கொடிமாடங்களைக்கொண்ட குளிர்ந்த கொடும்பையில் (அதை அவன் எட்டாவதுபாட்டிற்கூறியபடி "காய்ந்தெறிந்த"போது)(4) (அவனுக்கு உதவிசெய்யவந்து) சேராதசிற்றரசர்களது(5) கோட்டைகளின் நீண்டபெரியமதில்கள் இடிந்ததனாலுண்டானசுண்ணாம்புநீறு(6) (மேலே)கிளம்பி(கிளம்ப) (7) ஆகாயமும் (பூமியைப்போல்) பெரியநிலமாயிற்று என்பர். (ஆல்ஃ- அசை)(8).

எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்.

ஸ்ரீ:

மதிப்புரை.

---

1. இந்தியகலையின்நோக்கங்கள்:–இப்புத்தகம் டாக்டர் ஆ. கே. குமாரசுவாமி D. Sc. அவர்களாலியற்றப்பட்ட ஆங்கிலநடையினின்றும் ஸ்ரீமான் ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை B. A., B. L. அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதில் இந்தியசிற்பக்கலைகள் கேவலம் உலகியலுருவங்களைக்காட்டாது உயர்ந்த தெய்வீகமான மனோபாவங்களையேகாட்டுவதில் நோக்குடையனவென்பது பலவழியாலும், சிலபடங்களாலும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா—6. வேண்டுவோர் கல்கத்தா 7 நிர். ஓல்டுபோஸ்டாபீஸ் ஸ்ட்ரீட் ஓரியண்டல் ஆர்ட் இந்தியன்ஸொஸைட்டி ஹானரரி செகிர்டரியிடம் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

2. தசகாரியம்:— இது திருவாரூர்ச் சிதம்பரநாததேசிகராலியற்றப்பெற்ற ௩0௨ செய்யுளுடையது. இதிற் சைவசமயசம்பிரதாயமான ஞானவொழுக்கங்களின்பாகுபாடுகள் நன்குவிளங்குவனவாம். இதன்விலை ராப்பர்பைண்டு அணா—12. கலிக்கோபைண்டு ரூபா. 1. வேண்டுவோர் திருவாரூர் நகாமடத்துத்தெருச் சுவாமிநாததேசிகர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

மேற்கண்ட புத்தகமிரண்டும் "பாண்டியன்புத்தகசாலை"க்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

பிழைதிருத்தம்.

செந்தமிழ்த்தொகுதி-௧௨ பகுதி-௧0ல் (ஆனந்த௵ ஆவணி மாதப்பகுதியில்) ௪0௭-ம் பக்கம் ௧௬, ௧௭-ம் வரிகளில், "பொருள், இன்பங்கள் மாறுதலடையுமெனின்" என்றிருப்பதைப் "பொருள், இன்பங்கள் மாறுதலடையுமென்பது ஒக்கும்; அறம் எவ்வாறு மாறுதலடையுமெனின்" என்றும், ௧௩-ந்தொகுதி ௬௭-ம் பக்கத்து ௩௧-வது வரியில் 'இவரவதாரஸ்தலம்' என்றிருப்பதை 'இவராசிரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் அவதாரஸ்தலம்' என்றும், ௫௧-ம் பக்கத்து ௬-வது வரியில் 'சோமன்னநல்லேனவாரு' என்றிருப்பதைச் 'சோமனல்லேலனவாரு' என்றும், ௬௨ பக்கம் ௨௮-வது வரியில் 'திருச்சானை' என்றிருப்பதைத் 'திருக்கானை' என்றும், ௭௧-ம் பக்கத்து ௯-வது வரியில் 'உற்றவாறு' என்றிருப்பதை 'உள்ளவாறு' என்றும் திருத்திக்கொள்க.

பத்திராதிபர்.